

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

GÖKHAN'I KATLEDEN

İŞKENCECİLERİN YAKASINI BIRAKMAYACAĞIZ

Köhnemiş düzenlerini sürdürebilmek için her türlü baskı ve zulmü uygulayan işbirlikçi hakim sınıflar ve onların uşağı faşist MC hükümetinin Diyarbakır MİT işkencehanesinde işledikleri cinayet bütün çıplaklığı ile açığa çıktı. İşkence yapıldığını kanıtlayan otopsi raporları işkence izlerini açıkça gösteren fotoğraflar bugün ortadadır. İşkenceci katillerin bazılarının ismi bilinmektedir. Yine olayı örtbas etmek için Gökhan'ı "sokakta bulunan meçhul bir ölü" olarak gösterip alel acele gömmek amacıyla savcı tarafından düzenlenen "defin ruhsatı" ve "defin ruhsatı"ndan bir gün sonrasının tarihini taşıyan bir kadın "doktor"un raporu cinayetin açık kanıtları olarak durmaktadır.

Faşist MC iktidarı ve işkenceci katiller bu defa bütün suç delilleriyle yakalanmışlardır. Faşist MC iktidarı bu cinayeti örtbas etmek istemekte; polisi masum, iyi niyetli devrimci ve yurtseverleri gözü dönmüş saldırganlar olarak göstermeyi hedefleyen karşı devrimci propagandanın gürültüsü için de boğmaya çalışmaktadır. Faşist MC ve işbirlikçi tekelci burjuva basınının MİT işkencehanesinde işlenen bir cinayetin ayyuka çıktığı bir dönemde böyle sine pervasızca polisi melek gösterme teşebbüsü, bugüne kadar işkence ve cinayetler karşısında devrimci ve demokratların gös

De.sa.7.sü.9'da

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

Bilecik	130 imza
Çankırı	89
Toptaşı cezaevi	295
Silifke	80
Ankara	910
İstanbul	822
İzmir	1200
Afyon	329
Birinci hafta	1922
TOPLAM	5777

Bileçik'ten devrimci ve yurtseverler

Remzi Ellez, Togan Soysal, Ahmet Yıldırım, Oğuz Aşık, Feridun Aynur, Osman Altıntaş, Naif Kandemir, İbrahim Şen, Muharrem Atalay, Şenay Yüksel, Nilgün Arda, Osman Can, AST OYUNCULARI... Toplam 130 imza

Çankırı'dan devrimci ve yurtseverler

Hüseyin Değim, Adil Özbek, Mehmet Demirci, Mehmet Harmancı, Sıtkı Şahin, A.Koç, Ömer İpek.... Toplam 89 imza.

Toptaşı Cezaevi'nde tutuklu devrimci ve yurtseverler

Timur Göral, Zafer Enver Bilgin, Kutsi Demircan, Sami Sarı, Hasan Tosun, Ali Naki Özkan, Kenan Derse, Osman Birol, Hamza Oğuz Ergün, Tahir Çiçekçi, Orhan Benli, Ahmet Arslan, İlter Aydemir, Alişan Özdemir, Faik Topal, Mehmet Even, Mustafa Bakır, Sami Siyahdemir, Osman Yazıcı, Hasan Şentürk, Ali Dündar, Durmuş Gül, İrfan Yavru, Sabri Tanyeri, Fehmi İlhan, Vahap Tezgel, Ramazan Parlak, Hasan Aksu. Toplam 295 imza.

Silifke'den devrimci ve yurtseverler

İbrahim Ateş, Bahtiyar Bilgen, Raşit Abak, Mustafa Yürel, Hasan Çakmak, Haydar Fidan, Abdullah Çelik, Aziz Oğuz, Kasım Ertuğrul, Taner Oğuz, İsmail Sever. Toplam 80 imza.

CHP MİLLETVEKİLİ SÜLEYMAN GENÇ

Gökhan Edge'nin Katillerinin Bulunması İçin Soru Önergesi Verdi

CHP Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal'ın "Devrimci gençlere çeşitli yerlerde işkence yapıldığını" belirterek işkenceyle ilgili senato araştırması açılması isteğinin ardından İ.Gökhan Edge'nin işkenceyle öldürülmesi olayı CHP İzmir Milletvekili tarafından bir soru öner-

De.sa.7.sü.7'de

FAŞİST TERÖRE SİYASİ CİNAYETLERE VE İŞKENCELERE KARŞI MÜCADELE EDELİM

Faşist Milliyetçi Cephe, hem ekonomik hem de siyasi olarak yarattığı büyük kargaşanın içinde, politik ve ekonomik iflasa doğru yöneldiğini gördükçe, demagoji yaparak, sahte yaygaralar koparta-rak, "sansasyonel" olaylar yaratarak, yeni yalanlar piyasaya sürerek halka karşı saldırısını azgınlaştırarak sürdürmektedir.

Faşist Milliyetçi Cephe, kuru gürültücü ve ciddiye alınmayacak bir düşman değildir. O, koparttığı yaygaraların, gösterdiği yanlış „hedeflerin halk içinde yaptığı etkiden de yararlanarak, gittikçe daha saldırgan daha zalim ve kan dökücü olmaktadır.

Milliyetçi Cephe adlı katiller çetesi, sadece şu geçtiğimiz iki ay içerisinde 20 yurtsever ve devrimciyi öldürmüş; en azından bin yurtsever ve devrimciyi de yaralamıştır; sadece son bir ay içinde 500 yurtsever ve devrimci gözaltına alınmış, bunların büyük çoğunluğu işkence görmüştür.

MC'nin hükümete geldiği 21 ay öncesinden bu gü

De.sa.7.sü.1'de

Kendisini Masum Melek Göstermeye Çalışan

POLİS YENİ CİNAYETLERİNE VE İŞKENCELERİNE ZEMİN HAZIRLAMAKTADIR

YERLERDE SURUNEN, MALATYA'DA FAŞİST KURŞUNLARLA KATLEDİLEN BİR YURTSEVERİN CESEDİDİR. KATİL POLİSLER DEVRİMCİLERİN, YURTSEVERLERİN ÖLÜSÜNÜ BİLE YERLERDE SÜRÜMEKTEN, MAKİNALILARLA TARAMAKTAN ZEVK DUYARLAR.

12 MART'IN İŞKENCECİLERİNDEN UĞUR GÜR, BUGÜN DE İSTANBUL'UN İŞKENCE TEZGAHLARINDA GÖREV ABAŞINDA,

Her faşist saldırı ile yüzleri daha açığa çıkan işbirlikçi hakim sınıflar düzenini halka karşı korumakla görevli katil polis, cinayetlerini örtbas edebilmek için demagojiyi hızlandırdı. Yeni yeni cinayetlere zemin hazırlayabilmek, bu cinayetler için "haklı" hoşgörülebilir, bir ortam yaratabilmek, kamuoyu oluşturmak için türlü yalanlara sarılmaktadır. Silahlarını kendilerini "savunmak" için kullandıklarını, masum ve halkın polisi olduklarını söylüyorlar.

Son günlerde bütün gerici basın yoğun bir polis propagandası yapmakta ve cinayetleri halkın gözünde "hoşgörüyle karşılanacak" olaylar haline getirmeye, meşrulaştırmaya çalışmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Istanbul Siyasi Polis Ekipler Amiri işkenceci Uğur Gür gazetelere birdemeç verdi. Istese "anarşistleri keklik gibi avlayabileceğini" onların kurşunlarına hedef olduklarını ama mecbur kalmadıkça ateş açmadıklarını söyledi. Bir "anarşisti" kovalarken vicdanıyla başbaşa kaldığını, içinden bir sesin "işte arkadaşının katili, vur onu" diğer sesin de "onun da anası, babası var. Bırak, bir gün nasıl olsa yakalarız" dediğini söyle-

De.sa.7.sü.5'de

İzmir'de "AV"a çıkan katil polislerden biri. Elindeki silah kimbilir kaçıncı devrimciyi, yurtseveri kurşunlamak için hazır bekliyor.

Faşist polis Tahsin Pehlivanoğlu silahı "kekliklere" değil Hacettepe öğrencilerine sıkıyor.

HALKIN KURTULUŞU

FAŞİST SALDIRILARIN HEDEFLERİ

MC İktidarı derin ekonomik ve siyasi buhran içinde çalkalanmaktadır. İktidar hergeçen gün halk yığınlarından tecrit olmakta, içine düştüğü kriz derinleşmektedir. Amerikancı hakim sınıfların ve onların temsilcisi MC'nin içinde bulunduğu bu durum onu saldırganlaştırmakta, iktidar halka karşı azgın bir terör dalgasını uygulamaya çalışmaktadır. Faşist MC'nin amacı bir yandan ülkenin içinde bulunduğu ekonomik çöküntüyü gizlemek, öte yandan yükselen halk muhalefetini sindirmektir.

Bugünkü faşist saldırının hedefi şimdilik devrimci proletarya hareketi ve diğer devrimci ve yurtsever halk hareketleridir. MC'nin başı Demirel'in sıkıyönetim vb. tehditlerinin yöneldiği hedeflerin başında bu proleter devrimci ve yurtsever halk hareketi gelmektedir. Hakim sınıfların, onları iktidarının, gerici basının ağzındaki "maoculuk" sakızı faşist terörün ve saldırının sivri ucunun nereyi hedeflediğini göstermektedir. Geçen hafta lar içinde hakim sınıfların Tercüman, Son Havadis ve Hürriyet gibi yayın organlarının "Mao'cu örgüt-

De. sa. 8. Sü. 7'de

Hür Teşebbüs Kuruluşları Birliği Sömürücü Hakim Sınıfların Emekçi Halka Karşı Kurduğu Saldırgan Yeni Bir Örgüttür

Emperyalizme yüzlerce bağla bağlı olan işbirlikçi tekelci burjuvazi işçi sınıfına ve emekçi halka karşı saldırılarını daha da yoğunlaştırmak ve sistemleştirmek için yeni adımlar attı.

Türkiye Ticaret, Sanayi Odaları ve Borsaları Birliği, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Dernekleri

De.sa.7.sü.3'de

Dün Profilo'da İşçileri kurşunlayan Şükrü Balcı şimdi de Mardin halkına zulmediyor

Doğu'da Kürt halkı üzerindeki milli baskı ve zulüm yoğunlaşmaktadır. Jandarmalar Kürt köylerinde terör estirmekte, yoksul Kürt köylülerini "kaçakçı" diye kurşunlamakta, köyleri yağmalamaktadır. Bizzat işbirlikçi hakim sınıflar eliyle, Türk ve Kürt toprak ağaları eliyle aşiret kavgaları, Alevi-Sünni çatışmaları körüklenmekte, yoksul Kürt halkı birbirine kırdırtılmaktadır.

Özel ve gizli bir görevle Mardin'e gönderilen Şükrü Balcı.

Geçtiğimiz günlerde Mardin'e "özel ve gizli" bir görevle gönderilen siyasi polis Tim'inin şefi olan Şükrü Balcı, Mardin Emniyet Müdürlüğüne getirildi. Katil işkenceci Şükrü Balcı'nın

De.sa.7.sü.6'da

Faşist MC, polisinin ve faşist komandoların

İzmir'de başlattıkları yeni saldırıya karşı uyanık olalım

Bornova Kültür ve Dayanışma Derneği, Kahramanlar Kültür ve Dayanışma Derneği, Buca Eğitim Enstitüsü Devrimci Öğrenciler Derneği ve Devrimci Öğrencilerin kaldığı bazı evlerin bomba atılarak tahrip edilmesinin ardından Devrimci Gençlik Dergisi'nin İzmir Bürosu ve aynı binadaki İktisadi Ti-

De.sa.7.sü.5'de

Polis, faşist tertibi ile bombalanan Buca Eğitim Enstitüsü Devrimci Örenci Derneği.

Polonya'da revizyonist burjuvazinin yüzü bir kere daha açığa çıktı

Revizyonist Polonya Birleşik İşçi Partisi burjuva iktidarını pekiştirmek için özel sektöre yeni imkanlar tanıyan yasalar çıkarttı.

Polonya'da hem kapitalizmin tüm kanunlarının hüküm sürüyor olması, hem de ülke ekonomisinin sosyal-emperyalizme bağımlı olması ekonomiyi hergün daha derin bunalımlara itmektedir.

Geçtiğimiz Haziran'da revizyonist Gierek iktidarı ekonomik buhranın tüm yükünü işçi sınıfı ve geniş halk kitlelerine yıkmak için bir dizi yeni zam kararları almıştı.

Bu kararlar revizyonist burjuvazinin ve efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin çıkarlarını korumayı, işçi sınıfı ve geniş emekçi halk kitlelerini iyice köleleştirmeyi amaçlıyordu.

Bu kararlar üzerine Polonya işçi sınıfı ve geniş halk kitleleri Polonya Komünist Partisi önderliğinde grevler, protesto gösterileriyle revizyonist Gierek iktidarına ve patronları Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı mücadele bayrağını yükseltti.

Bu hareketlere karşı revizyonist Gierek iktidarı burjuva diktatörlüğünün her türlü baskı aracını kullandı. İşçilere halka karşı polisini, askerini, tankını çıkarttı. Açılan ateşler sonucunda birçok işçi öldürüldü, bir çoğu da tutuklandı.

Tüm baskılara rağmen işçi sınıfı ve geniş halk kitlelerinin mücadelesi revizyonist Gierek iktidarını geriletti. Revizyonist iktidar yeni zam kararlarını kaldırmak ve bir süre sonra tutuklanan işçi liderlerini bırakmak zorunda kaldı.

Ancak revizyonistler kendi burjuva iktidarlarını pekiştirmek için marksizm-leninizmin ve sosyalizmin devrimci ilkelerini adım adım ortadan kaldırmaya devam ediyorlar.

Revizyonist PBİP yayın organı Polityka gazetesi yeni ihanetlerine kılıf hazırlamak için utanmadan marksizm-leninizmi tahrif ederek efendileri modern revizyonistlerin tezlerini tekrarlıyorlar:

"Ekonominin özel sektörü, bazı yetkililerin aşırı gayretkeşliği yüzünden güçlüklerle karşılaşa gelmiştir. Bu duruma, özel girişimin karşısında katı ve nefret dolu bir tutum alınması yol açmıştır. Bu yetkililer, ulusal programın içinde yer alan özel girişimin ülke ekonomisinde ve gelişmiş sosyalizmin kurulmasında yararlı olduğunu anlayamamışlardır." (abç.)

Ve revizyonist Gierek iktidarı "gelişmiş sosyalizm"in kurulmasında görev alması için özel sektöre kapıları sonuna kadar açan yeni yasalar çıkarttı.

Bu yasalara göre özel sektör eskisinden altı defa daha az vergi verecek, hammaddeyi devletten düşük fiyatla alabilecek, ürettiği malların fiyat tesbitini kendisi yapacak.

Bunun yanısıra revizyonist Gierek iktidarı işçi sınıfının ve geniş halk kitlelerinin dikkatlerini saptırmak için ücretlerin % 18 oranında arttırılacağını, özellikle besin sanayiinde ve tarımda üretimin arttırılması için tedbir alacağını açıkladı.

Artık sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri revizyonistlerin gerçek burjuva yüzlerini gören ve kavrayan işçi sınıfı ve halk bu yutturmacalara kanmıyor.

"Hani nerede üretim araçlarının özel mülkiyeti? Hani nerede özel sektör?" diye yaygaralar koparıyorlar.

Revizyonistlerin iktidarda olduğu ülkelerde revizyonist burjuvazi kapitalizmi geliştirdikçe kaçınılmaz olarak kapitalizmin tüm hastalıkları da ortaya çıkıyor.

Revizyonist burjuvazi içine düştüğü ekonomik buhranı hafifletmek için yüzlerindeki sahte sosyalizm maskesini de atıyor.

Polonya'daki bu gelişmeler, Polonya revizyonist burjuvazisinin olduğu kadar yandaşları bütün dünya revizyonistlerinin de yüzlerindeki sahte sosyalizm maskesini yırtan bir olay olmuştur.

Şanlı bir mücadele geçmişine sahip olan Polonya işçi sınıfı ve halkı tıpkı "Kızıl Aralık" ve «Haziran mücadelesinde olduğu gibi bunda da mücadele bayrağını P.K.P. önderliğinde yükseltecek ve işbirlikçi revizyonist Gierek yönetiminin oyunlarını bozacaktır.

Polonya işçi sınıfı ve halkının PKP önderliğinde işbirlikçi revizyonist iktidara ve Rus Sosyal-emperyalizmine karşı vereceği mücadele mutlaka zafere ulaşacak ve yeniden devrimci proletarya iktidarı kurulacaktır.

Polonya'da sosyal-faşist diktatörlüğe karşı mücadele Polonya Komünist Partisi önderliğinde gelişiyor

Revizyonistler Polonya Birleşik İşçi Partisi'nde yönetimi ele geçirdikten sonra sosyalizme ihanet ederek marksizm-leninizmi ve sosyalizmi sadece revizyonist yüzlerini gizleyen bir araç olarak kullandılar. Ülkede kapitalizmi hakim kıldılar ve Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri haline geldiler.

PBİP karşı-devrimci, sosyal-faşist bir burjuva partisi haline geldikten sonra Polonyalı marksist-leninistler, işçi sınıfına ve emekçi halka, revizyonist burjuva iktidara ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı verdiği mücadelede önderlik yapacak bir Komünist Parti kurulması için mücadele ettiler. 1965 yılında sosyal-faşizmin zor şartlarında illegal Polonya Komünist Partisi kuruldu.

PKP bugün Polonya'da işçi sınıfının ve emekçi halkın revizyonist burjuva iktidara ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı verdiği mücadelenin önderidir.

PKP silahlı mücadele yoluyla bağımsızlığın kazanılacağını; revizyonist burjuva diktatörlüğün yıkılarak yeniden işçi sınıfı iktidarının kurulacağı tesbitini yapmış ve bu yolda mücadele etmektedir.

Bugün bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri revizyonistler Sovyetler ve Doğu Avrupa ülkelerinde kapitalizmin yeniden kurulduğunu ve Sovyetlerin sosyal-emperyalist niteliklerini gizlemeye çalışıyorlar ve

BREZİLYA HALKININ YİĞİT EVLATLARINA SELAM!

Brezilya Komünist Partisi, Brezilya halkının Geisel askeri faşist diktatörlüğüne karşı mücadelesinin en ön safında

16 Aralık 1976 günü Geisel'in faşist diktatörlüğünün polisleri üç proleter devrimciyi, Brezilya Komünist Partisi'nin üç yöneticisi Pedro Bomar, Angelo Enoyo ve Jose Baptisto Thompso'nu katlettiler. Partinin bir toplantısını basan polislerle girişi'en silahlı çatışma sırasında 12 partili kaçmayı başarmışlar, üç devrimci ise şehit olmuşlardır.

Üç yönetici yoldaşını kaybeden Brezilya Komünist Partisi, yıllardan beri Brezilya halkının askeri faşist diktatörlüğü devirmek ve gerçek askeri faşist döktatörlüğü devirmek ve gerçek bir demokrasi kurmak yolunda yürüttüğü mücadelenin en ön safında yer alıyor. Parti; kitlelerin devrimci seferberliğini hızlandırmak için, faşist diktatörlüğü devirme mücadelesinde onların bilincini yükseltmek için, ajitasyon ve propagandanın gerekli olduğunu görüyor. Brezilya Komünist Partisi yayın organı A Ciassa Operaria gazetesi şöyle yazıyordu:

"10 yıl boyunca askeri faşist diktatörlük, Brezilya halkının özgürlük, bağımsızlık, kültür, iyi yaşama isteklerini yenmeye çabaladı. Buna rağmen rejime ve generallerin siyasetine muhalefet hergün artıyor. Emekçi halk kitleleri, ilerici ve demokratik güçler hakları için mücadeleden hiç bir zaman vazgeçmiyorlar. Köylüler büyük toprak sahiplerine ve onların adamlarına karşı koyuyorlar.

İşçiler, patronların azgın sömürüsüne ve hayat pahalılığının artışına karşı koyuyorlar. Diğer yandan rejimin iktisadi ve mali güçlükleri gittikçe artıyor. Dolayısıyla diktatörlüğe karşı mücadelenin genişletilmesi ve derinleştirilmesi için kitle mücadelelerine elverişli objektif koşullar vardır. Bu durum karşısında askeri rejim, şiddet ve terörün yanında propaganda makinesini de harekete geçirdi. Parti örgütlerinin militanları, legal propagandayı illigal propaganda ile birleştirmeyi ve bunları ustaca yürütmeyi bilmelidirler. Sözlü ya da yazılı ajitasyonla bir fabrikada, bir mahallede, bir köyde, emekçi kitlelerin ve özellikle işçi sınıfının bilincini yükseltmek için eylemin gerekliliğini anlamalıdırlar. Gerçekten olayların, örneğin işkenceler, katliamlar, diktatörlük görevlilerinin yurttaşlara karşı keyfi davranışları, yüksek hayat pahalılığı, ücretlerin dondurulması gibi olayların açıklanması büyük dinleyici kitlesi buluyor, kamuoyunu harekete geçiriyor ve güçlü protestolar yaratıyor. Bu alanda Marksist-leninistler emekçilere, Parti'nin çizgisini, halk savaşı yolunu açıklamalı ve aynı zamanda savaştıkları davanın doğruluğunu göstermelidirler. Partinin ideolojisini yayanlar kitlelere uluslararası durumu da götürmelidirler. İki süper gücün yönettiği sözde yumuşamanın maskesini düşürmelidirler. Hiç tereddüt etmeden modern revizyonizmle mücadele etmelidirler. Sovyet yöneticiliğinin ihanetini ve bu ülkenin sosyal-emperyalist güç haline dönüştüğünü teşhir etmelidirler.

Parti, askeri faşist diktatörlüğü devirerek gerçek bir demokrasi kurmak için, demokratların, yurtseverlerin ve geniş halk kitlelerinin birleşerek basit taleplerden grevlere, güçlü sokak gösterilerinden silahlı mücadeleye kadar bütün mücadele biçimlerinin kullanılması gerektiğini ve Araguaya bölgesinde yürütülen silahlı direnişi örnek almak, desteklemek ve şevkle yaymak gerektiğini" belirtiyor.

Brezilya Komünist Partisi üç önderini kaybetmesine rağmen mücadelesini sürdürecektir.

Modern revizyonistlerin elebaşısı Brejnev'in hakettiği ünvan "Karşı Devrimcilik"tir

Çeşitli milliyetlerden Sovyet işçi sınıfı ve emekçi halkının ve tüm dünya halklarının baş belalarından, sosyal-faşistlerin azılı şefi Brejnev'in 70.inci yaş günü geçtiğimiz günlerde yapıldı. Brejnev, doğum yıldönümünü tıpkı eski çarlar gibi, bütün Sovyetler Birliği'nde kutlattı. O gün Brejnev'e törenlerle madalyalar, nişanlar verildi. Brejnev'in yaş gününün kutlanması tam bir ay boyunca sürdü.

Modern revizyonistlerin baş temsilcisi Brejnev'e üç büyük nişan ve "sosyalist çalışma kahramanı" ünvanı verildi.

Oysa Brejnev, bütün dünya halklarının, gerçek yüzünü gittikçe daha yakından görmeye, tanımaya başladıkları gibi Sovyet halkının ve dünya halklarının menfaatlerinin azılı düşmanıdır. Sosyal-emperyalistlerin başı Brejnev saldırganlığın, başka ülkelerin azgınca yağmalanmasının, bütün dünya çapında yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin bastırılmasının en büyük savunucusudur. İktidara geldikten sonra Sovyetler Birliği'nde kapitalizme geriye dönüşü iyice pekiştiren, modern revizyonist Kruşçev'in tümüyle silip atamadığı sosyalizmin son kalıntılarını da yerle bir edip, burjuvazinin proletarya üzerindeki diktatörlüğünün elebaşısı haline gelen Brejnev, parti ve devlet yönetimini gaspetmiş azılı bir burjuvadır. O, Lenin'in yüce adının ardına sığınıp kendi kirli, sahte yüzünü Kahraman Sovyet işçi sınıfından ve halklardan gizlemeye çalışan, yağma ve hegemonya peşinde koşan bir sahtekardır. Sovyetler Birliği'nde Stalin'in ölümünden sonra gerçekleştirilen karşı devrimci darbeyle iktidara gelen ve Sovyet proletaryasının, emekçi halkın kanıyla kurduğu proleterya diktatörlüğünü sosyal-faşist bir burjuva diktatörlüğüne dönüştüren yeni bürokrat burjuvazinin temsilcisi Brejnev, Sovyet halkı üzerinde egemenliğini sürdüren yeni bir çardır.

İşte modern revizyonistlerin elebaşısı Brejnev böyle bir kişidir. Onun hak ettiği, Lenin nişanı, "sosyalist çalışma kahramanı" ünvanı değil, Sovyet proletaryasının ve emekçi halkının yeni bir bolşevik devriminin demirden yumruğudur. Başta Sovyet proletaryası olmak üzere bütün dünya halkları Brejnev'in ve bütün karşı devrimci modern revizyonistlerin ustaca kullandıkları sosyalizm maskesini koparıp atacak, onları tarihe gömecektir. Marksizm-leninizmin zaferi kaçınılmazdır.

Eski çarlar gibi göğsünü madalya ve nişanlarla dolduran revizyonist Brejnev suratındaki HAİN damgasını silemeyecektir.

İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELE TARİHİ HALKIN KURTULUŞ YOLUNA IŞIK TUTUYOR

HALKIN KURTULUŞU

1977 TAKVİMİ ÇIKTI

Genel Dağıtım: YURT-DA Babıali cad. NO:30-9 Cağaloğlu İstanbul.

Aşağıdaki yazı "Peking Review" dergisinin 3 Aralık 1976 tarihli 49. sayısından kısaltılarak çevrilmiştir

ABD emperyalizminin Latin Amerika ülkeleri ile çelişkileri keskinleşiyor

Son yıllarda ABD'nin Latin Amerika'daki yatırımları ve bu yatırımlardan elde ettiği kâr, hızla büyümektedir. ABD tekelci sermayesinin günbegün şiddetini arttıran yağma ve sömürüsü, Latin Amerika ülkeleri ile ABD arasındaki ulusal çelişkileri keskinleştirmektedir.

ABD Ticaret Bakanlığının son istatistiklerine göre, Latin Amerika'ya yapılan dolaysız özel yatırım 1975 yılı içinde toplam 22.200 milyon dolardır. Bu miktar 1968 yılına göre hemen hemen iki mislidir.

Dünyanın diğer bölgeleriyle karşılaştırıldığında, son yıllarda Latin Amerika, ABD tekelci sermayesinin yayılmasının başlıca hedefi olmuştur. 1975'te özel dış yatırım %12 artarak 133.200 milyon dolara varmıştır. Bu miktarın % 14'ü bu kıtaya gitmiştir.

ABD yatırımlarından elde edilen karlar 1970'te 1.375 milyon dolardan geçen yıl 3.000 milyon dolara hızla yükselmiştir. 1975'te Latin Amerika ülkeleri genel olarak ekonomik güçlüklerle yüzyüzeyken, ABD yatırımlarının kâr oranı %15,5 kadar yükseldi. Bu kâr oranı endüstrileşmiş ülkelerdekinden daha yüksektir.

ABD tekelci kapitalistlerinin zor ve hile ile gerçekleştirdikleri soygun, Latin Amerika ülkelerinin mali güçlüklerini arttırmıştır.

60'ların sonlarından beri Latin Amerika ülkeleri, esas olarak ABD menşeli şirketlere yönelen güçlü millileştirme kampanyaları başlatmışlar ve doğal kaynakların ve diğer alanların ele geçirilmesinde başarılar kazanmışlardır. Fakat, çıkarlarından kolayca vazgeçmek istemeyen ABD tekelci sermayesi, yatırımlarını imalat sanayiine ve diğer endüstrilere çevirmiştir. 1968'de imalat sanayiine dolaysız ABD özel yatırımı 3,723 milyon dolar iken, 1975'te 8,553 milyona fırlamıştır. Bu yıl kıtada, imalat ve diğer sanayi dallarında ABD yatırımları, toplam yatırımın % 85'ini oluşturmaktadır. ABD yatırımlarının kilit endüstrilere dönüşü ve bunların toplamında sürekli artış, ABD tekelci sermayesinin Latin Amerika'nın belli başlı ekonomik sektörlerini kontrolü altına almasını getirmiştir.

Son yıllarda, Latin Amerika ülkeleri, yabancı şirketlerin eylemlerini kısıtlamak için şiddetle ısrar ederken aynı zamanda doğal kaynakları ve ham madde fiyatları üzerindeki egemenlik haklarını savunmak için mücadeleyi sürdürmüşlerdir.

Yunanistan'da bir işkenceci polis öldürüldü

Yunanistan'da 7 yıl süren faşist cunta yönetimi sırasında işkenceci bir siyasi polis şefi olan Evangelos Mallios adlı faşist, geçtiğimiz hafta Atina'da evine giderken vurularak öldürülmüştür. Evangelos Mallios, faşist cunta döneminde siyasi tutuklulara işkence yapmak suçundan mahkum olmuş, ancak temyiz ettiği için yeniden yargılanmayı beklemekteydi.

İşkenceci faşist Mallios'u evine giderken 45 kalibrelik bir tabancayla vurarak öldüren iki kişinin bağlı olduğu "17 Kasım Devrimci Örgütü"nün olay yerine bıraktıkları bildiride şunları yazılıdır: "Karamanlis'in sergilediği demokrasi bütün faşistleri cezalandırmadığı için, işkenceci Mallios'tan başlayarak onları biz kendimiz cezalandıracağız" denmektedir.

17 Kasım 1973 yılında faşist diktatörlüğe karşı çıkan Atina Teknik Üniversitesi öğrencilerinin polis tarafından katledildikleri günü kendine isim olarak alan aynı örgüt, geçen yıl Atina'daki CIA şefi Richard Welsh'i de vurarak öldürmüştü.

HALKIN KURTULUŞU

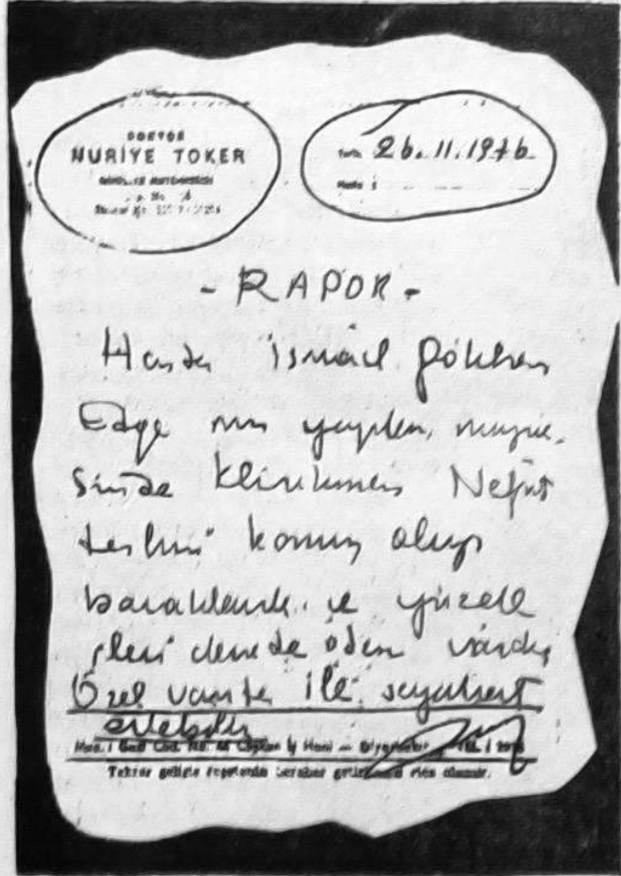
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N.OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU- ISTANBUL ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.

DİZGİ: OLİMPİYAT IBM. BASKI: DAİLY NEWS WEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ANKARA DAĞITIM: YURT-DA ANKARA BÜROSU, ANKARA-YENİŞEHİR, NECATİBEY CADDESİ BİLECİK PASAJI 27/17 İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA BÜROSU, KESTELLİ CADDESİ, HARPUTLU İŞ HANI NO.P.18 İZMİR. YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-ISTANBUL

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İşkenceci katillerin suç ortakları savcı İhsan Kaya ve Dr. Nuriye Toker tutuklanmalı ve cezalandırılmalıdır

DOKTOR NURİYE TOKER 26.11.1976

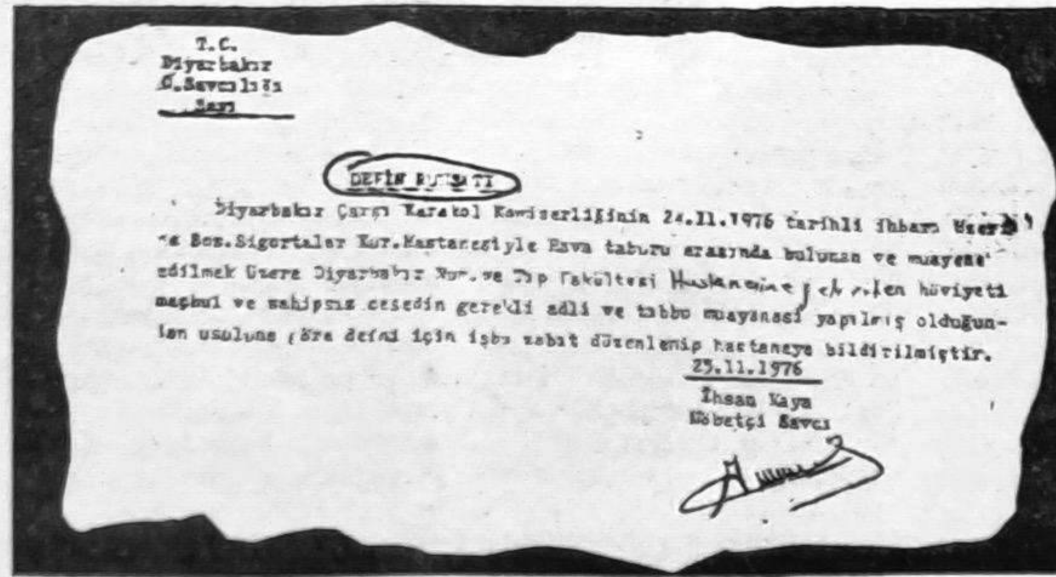
-RAPOR-

Hasta İsmail Gökhan Edge ... kliniğimizde nefrit teşhisi konmuş olup ... Özel vasıta ile seyahat edebilir.

DOKTOR NURİYE TOKER 26.11.1976

Penicilline 800.000

T.C.
Diyarbakır
C.Savcılığı
Sayı

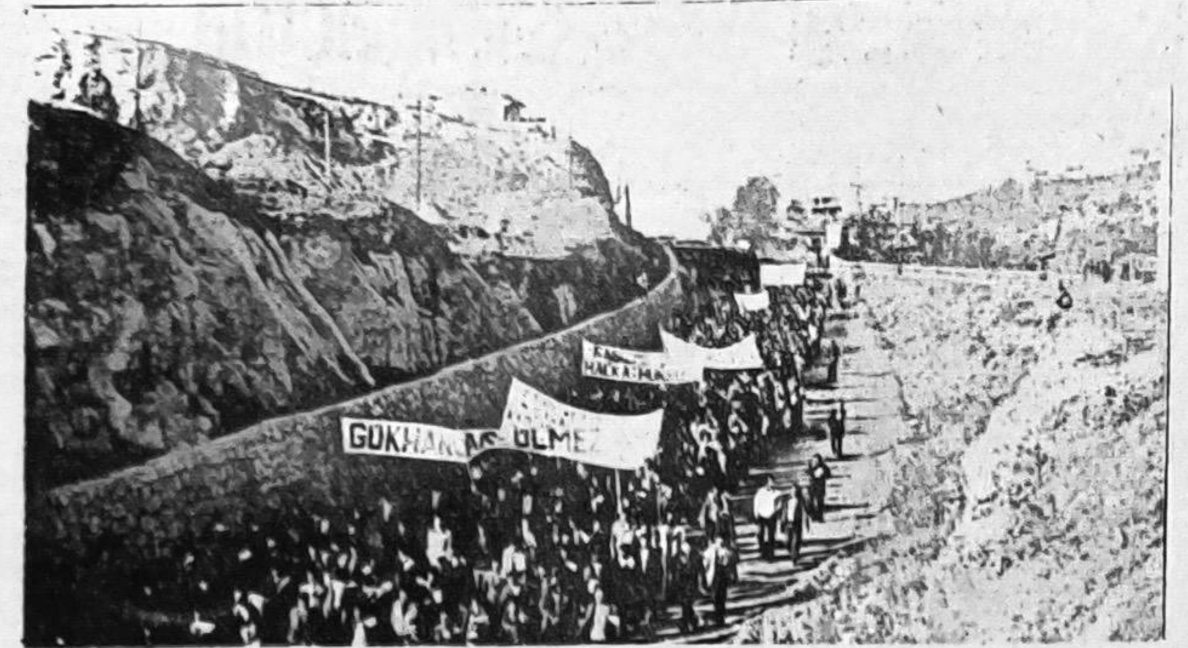
DEFİN RUHSATI

Diyarbakır Çarşı Karakol Komiserliğinin 24.11.1976 tarihli ihbarı üzerine Sos.Sigortalar Kur.Hastanesiyle Hava taburu arasında bulunan ve muayene edilmek üzere Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesine getirilen hüviyeti meçhul ve sahipsiz cesedin gerekli adli ve tıbbi muayenesi yapılmış olduğundan usulune göre defni için işbu zabıt düzenlenip hastaneye bildirilmiştir.

25.11.1976

İhsan Kaya
Nöbetçi Savcı

DR. NURİYE TOKER VE SAVCI İHSAN KAYA İŞKENCECİ ÇELLATLARIN SUÇ ORTAĞIDIR. SAVCI İHSAN KAYA GÖKHAN'I MEÇHUL BİR KİŞİ OLARAK GÖSTERMİŞ VE İŞKENCE OLAYINI ÖRTBAS ETMEK İÇİN GÖKHAN'I GÖMDÜRMEK 25.11.976 TARİHİNDE "DEFİN RUHSATI" HAZIRLAMIŞTIR. DR. NURİYE

TOKER İSE GÖKHAN ÖLDÜKTEN SONRA 26.11.76 TÜBERKÜLOZ VE NEFRİT İÇİN İLAÇLARI İHTİVA EDEN BİR REÇETE VE SEYAHAT EDEBİLECEĞİNE DAİR BİR RAPOR DÜZENLEMİŞTİR. SAVCI VE DOKTOR İŞKENCE OLAYINI ÖRTMEK İÇİN İŞKENCECİLERLE ELELE HAREKET ETMİŞLERDİR.

İşkence karşısında ölen ama yenilmeyen devrimcileri örnek alalım

"400 numaralı oda düşmanın dört bir yandan kuşattığı ve durmadan her yandan ateş yağmuruna tuttuğu ama bir an için bile teslim olmayı düşünmeyen, savaş alanının ortasında çok ileri bir siperdir. Burada, Kızıl Bayrak yükseklerde dalgalanıyor."

1943 yılında Alman faşistleri tarafından Berlin'de idam edilen Çekoslovakya'lı proleter devrimci Julius Fuçik, Prag'daki ünlü Pankrast zindanının işkence odasını böyle tanımlıyor.

Bütün dünyada ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda mücadele eden ezilen milletler ve halklar bu mücadelede en bilinçli, yiğit, fedakar evlatlarını kaybediyorlar. Dünyada ve Türkiye'de birçok devrimci ve yurtsever, en güç anlarda bile halkına karşı duyduğu sorumluluğu, devrimci vakarını kaybetmeyerek her türlü baskıya, işkenceye göğüs germiştir.

Halkın halkı davasının yenilmezliği, hakim sınıfların işkence ve bin bir hile ile bu mücadeleyi yok edemiyeceği ve zaferi önleyemiyeceği açıktır. Bunun en iyi tanığı tarihteki sınıf mücadeleleridir. İşkence ve her türlü baskı sömürücü sınıfları kaçınılmaz sonlarından, yıkılıp yok olmaktan kurtaramamıştır. Bugünün sömürücüleri de mutlaka halkın mücadelesiyle yokedileceklerdir.

Direnen Yoldaş

Onlar tarihi olarak köhnemiş, yıkılmaya mahkum bir düzenin temsilcisi savunucusudurlar. İşçi sınıfı ve tüm emekçi halk ise zulmün ve sömürünün olmadığı aydınlık bir gelecek için mücadele ediyor.

Yiğit proleter devrimci J. Fuçik darağacına giderken bile halka, devrime, nihai zafere inancını şöyle dile getiriyor:

"- Anlamıyor musun işin sonu geldi, biliyorsun. Oyunu kaybettin artık,

- Bir tek benle kaybolmaz herşey.

- Komünizmin zaferine hala inanabiliyorsun, ha?

- Elbette."

Hiçbir çağda sömürü ve zulmün son bulması için mücadele eden halkın evlatları düşmanları önünde boyun eğmediler. Son ana kadar dimdik ayakta kaldılar. Tarih buna şahittir.

Feodal-Osmanlı Sultanlarına karşı mücadele eden Anadolu halkının önderleri Pir Sultan Abdal Şeyh Bedreddin, Torlak Kemal, Börklüce Mustafa işkence karşısında bir an bile sarsılmadılar. 14. yüzyılda toprak isteyen Batı Anadolu köylülerinin isyanına önderlik eden Börklüce Mustafa padişah kuvvetlerince yakalandı ve bir deve üstünde çarmıha gerilerek dolaştırıldı. Daha sonra toprakları için savaşırken yenik düşerek yakalanan köylü ordusunun askerlerini Börklüce Mustafa'nın önüne getirdiler. Onların boynu vurulurken Börklüce Mustafa bütün gün çarmıhta gerili kaldı ama hiç yakınmadı. Can çekişirken yalvarmadı.

Bugün devrimciler aynı başeğmezlikle işkence odalarında direniyorlar. Ve onlar aynen Fuçik gibi "bir tek benle kaybolmaz herşey" diyerek, ve tek başlarına oldukları o anda bile milyonlarla halka olan sonsuz bağlılığın ve haklı bir dava uğruna dövüşmenin verdiği sonsuz bir güçle direniyorlar.

İşkence odalarında can veren nice devrimci ve yurtseveri yenilmez kılan budur.

Fabrikalarda, tarlalarda, meydanlarda dalga dalga yükselen milyonlarla halkın coşkun selidir.

Ölen ama yenilmeyen İbrahim Kaypakkaya, İ.Gökhan Edge ve nice yenilmez devrimcinin boyun eğmez tavrını örnek alalım.

Marksizm-leninizmin yüce kızıl bayrağını yükseklerde dalgalandıralım.

GÖKHAN EDGE'NİN FAŞİST KATİLLER TARAFINDAN KATLEDİLMESİ ÜZERİNE GAZETEMİZİN BAŞLATTIĞI KAMPANYANIN BİR PARÇASI OLAN ANKETİMİZİN SORULARI:

1) SANIKLARA İŞKENCE UYGULANABİLİR Mİ? İ.GÖKHAN EDGE'NİN İŞKENCEYLE ÖLDÜRÜLMESİ ÜZERİNE İŞKENCECİLER HAKKINDA NE GİBİ YASAL İŞLEMLER YAPILMALIDIR?

2) BUGÜNE KADAR İŞKENCECİLER HAKKINDA HİÇBİR İŞLEM YAPILMAMASINI, İŞKENCECİLERİN EN SORUMLU "GÜVENLİK GÖREVLERİNİ" SÜRDÜRMELERİNİ, HATTA TERFİ ETTİRİLMELERİNİ NASIL KARŞILIYORSUNUZ?

3) İŞKENCE VE CİNAYETLERİN TEMELİNDEKİ NEDENLER NELERDİR? GERÇEK SORUMLULAR KİMLERDİR?

4) İŞKENCELER KARŞISINDA SUSKUNLUK OLAĞAN MIDIR? İŞKENCE UYGULAMALARINA SON VERMEK İÇİN HANGİ TEDBİRLER ALINMALIDIR? BU TEDBİRLERİN ALINMASINI SAĞLAMAK İÇİN NELER YAPILMALIDIR?

5) FAŞİST CİNAYETLERİN VE İŞKENCELERİN BU KADAR YOĞUNLAŞMASINDA CHP'NİN "GEÇMİŞE SÜNGER ÇEKME ADI ALTINDA FAŞİSTLERLE UZLAŞMA, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMASINI ENGELLEME SİYASETİNİN ETKİSİ NEDİR?

Avukat Atila Sav: "İŞKENCE ORTAÇAĞDAN KALMA BİR SORGULAMA YÖNTEMİDİR"

1- Ceza Usulünde "suçluyu bulmak için suç işlenebilir" diye bir kural ve yol yoktur. Bu nedenle, hangi amaçla olursa olsun sorguculara suç işleme hakkı ve yetkisi tanınmamıştır.

1789 Fransız Devriminden sonraki "İnsan ve Yurttaş Hakları Evrensel Demeci"nden beri bütün uluslararası hukuk metinlerinde. "İnsan Hakları Demeci"nde ve çağdaş anayasaların tümünde işkence suç sayılmıştır ve yasaklanmıştır.

Anayasamızın 14. maddesi hükmü de açıkça işkenceyi suç saymıştır.

İşkenceyi hukuki ve adli açıdan böyle gördükten sonra, toplumsal suskunluğu olağan karşılamak düşünülemez.

2- Her işkence olayında olduğu gibi, bu olayda da yetkili, görevli ve ilgililerin olayın üzerine eğilmesi gerekir.

Montesquieu (Monteskiyö) "bir kişiye yapılan haksızlık, bütün topluma yöneltilmiş bir tehdittir" diyor. Sözü geçen olaya, bir kişiye yapılmış da olsa aslında bütün toplumu ilgilendirmektedir. Bu nedenle, toplumun gerekli duyarlığı ve tepkiyi göstermesi gerekir. Yoksa, olaylar bütün toplumu tedirgin eder. Nitekim etmektedir de. Çünkü, bu ilk olay olmadığı gibi, son olay da olmıyacak gibi gözükmektedir.

3- İşkence, Ortaçağ Engizisyonu döneminden kalma bir sorgulama yöntemidir. Ancak, günümüzde adliye işkence yapmıyor artık. İşkenceyi daha çok, sorgucular yapıyor bugün. Yani, iş adliyeye intikal etmeden önceki dönemde yapılıyor.

...... Yargıda, sanığın ikrarının büyük önemi ve değeri yoktur. Sanığın susma hakkı vardır. Hatta susmayır, ko-

De.sa.7.sü.6'da

Tüm Ormancılık Derneği (Tüm-Or-Der) Genel Başkanı Avukat Kamil Başaran:

1. Kesinlikle hayır ....)

İşkence toplumun suç işleyene verdiği ceza dışında ve insanlığa yakışmayan bir davranış olduğundan kesinlikle hayır denmiştir. Öte yandan insan hakları evrensel bildirimi de sanığa işkence yapılmasını yasaklamış ve insanlık suçu olarak ilan etmiştir.

İşkence ve işkenceler karşısında kesinlikle susulmaması gerektiğine inanıyorum. Hatta gerek hukuksal örgütler (Barolar) gerekse diğer demokratik kitle örgütleri bu gibi haller karşısında asla susmamalıdırlar. Ve bütün üyelerini de bilinçlendirerek çeşitli metodlarla, aktif eylemlerle karşı çıkmalarını arzu ediyorum (.. .....) İşkenceye karşı kesinlikle suskun kalınmamalıdır.

Gökhan Edge'nin işkenceyle öldürüldüğü iddia edildiği andan itibaren yetkili mercilerce tıbbın ve tekniğin iddianın doğruluğu ya da yanlışlığını saptamada güçlük çıkmayacak şekilde ve kısa zaman içinde, iddiayı incelettirmesi ve bu sonuçları yargı organlarına vermesi gerekirdi. Bunu hiç yapmamış ya da oyalama yoluna gitmiş ve zaman kazandıktan sonra yapmış yise yetkili merci iddia karşısında suçlu ve görevini de savsaklayarak yapma durumuna düşmüş demektir.

2. İşkencecilerin çok sorumlu görevine devam ettirilmeleri en azından

De.sa.7.sü.7'de

ESKİŞEHİR'DEKİ İSKENCECİ ÇETENİN LİSTESİNİ AÇIKLIYORUZ

Emekçi halkımız işkencecilerden mutlaka hesap soracaktır

Eskişehir Emniyet Müdürü REŞAT AKKAYA'da hakim sınıfların çanak yalayıcılarından biridir. Başlarında bu halk düşmanının bulunduğu işkenceciler çetesi Eskişehir'de her geçen gün devrimciler üzerindeki faşist baskı ve zulmü artırarak efendilerine yaranma çabasındadırlar.

Son günlerde halk çocukları dan bahanelerle Emniyete götürülerek işkenceye yatırılmaktadırlar.

25 Kasım günü Eskişehir Pasajında bulunan Yoldaş Kitabevi'ne gelen Başkomiser SALİH CERAN nezaretindeki I. Şube Ekibi kanunsuz olarak Kitabevinde arama yaparak, duvarlarda satılmak için asılı bulunan posterleri pyırtıp, kitapları yerlere atarak Kitabevini dağıtmışlardır. Bu sırada Kitabevine kitap almak için gelen YAŞAR CEVRİOĞLU ve kitabevinde çalışan İBRAHİM BİRADERLER isimli devrimciler emniyete götürülmüşlerdir. Orada çeşitli hakaret ve işkenceye maruz kalmışlardır. yYAŞAR CEVRİOĞLU kendisine emniyette yapılanları şöyle anlatmıştır: "Gerekçesiz olarak 24 Kasım günü Emniyet II. Şube'ye götürüldüm, bir müddet burada bekledikten sonra I. Şube'ye götürülerek nezarete alındım. Daha sonra nezaretten çıkarılıp I. Şube Başkomiseri SALİH CERAN'ın odasına götürüldüm. Odada Başkomiser bana 'daha önceki bir olaydan arandığımı, nerede olduğumu sordu. Belirtilen olaydan hakkımda tutuklama kararı olmadığını ve durumumun savcılık tarafından resmi bir yazı ile Emniyete bildirildiğini belirttim. Başkomiser SALİH CERAN elindeki copla üzerime saldırarak "biz savcılık kararı dinlemeyiz, istediğimiz kişiyi buraya getiririz" dedi ve çeşitli küfürler savurarak bana vurmaya başladı. Kapının önünde bekliyen içlerinde komiser MEHMET ARISOY ve AYDEMİR isimli polisin bulunduğu sayıları 10 kadar olan işkenceciler çetesi üzerime saldırarak koridorda tekme yumruklarla yerde sürüklemeğe başladılar. Bu sırada AYDEMİR isimli polisin vurduğu tekme ve yumruklarla ağzımdan ve burnumdan kanlar gelmeğe başladı, bu sırada "KAHROLSUN FAŞİSTLER" diye bağırmam bu halk düşmanlarını daha da kudurttu. Daha sonra bir odaya alınarak SALİH CERAN ve AYDEMİR isimli polis tarafından falakaya yatırıldım. Bir müddet sonra Emniyet Müdürü REŞAT AKKAYA'nın oda sına götürüldüm. Burada Emniyet Müdürü "seni yataşmayacağız" şeklinde tehditler savurarak Başkomiser SALİH CERAN'la birlikte üzerime saldırdı. Arkadaşlarımın emniyette dövüldüğümü savcılığa ihbar etmeleri üzerine akşama doğru Devlet Hastanesine muayene için götürüldüm. Muayeneden geldikten sonra Başkomiser SALİH CERAN "nasıl olsa muayene oldun, seni daha esaslı bir şekilde dövelim bari" dedi ve yanında I. Şube Komiseri mMEHMET AKSOY, II. Şube Komiserlerinden NEVZAT ve ismini bilmediğim sayıları on kadar olan işkenceci çetesi tarafından tekrar tekme ve yumruklarla verlerde sürüklendim ve bu işkenceci çetesi hayvani bir iştahla üzerime saldırarak "komünistleri öldüreceğiz" deyip tekrar falakaya yatırdılar. Yaptıkları işkencenin çevreden duyulmasını önlemek için pencerelere radyolar koyarak seslerini sonuna kadar açtılar. Bir yandan coplarla vururlarken diğerleri ellerimden tutup havaya kaldırıp yere atıyorlardı. Falakadan sonra yaptıklarından iz bırakmaktan korkan işkenceciler ayaklarıma su dökerek sırtıma ağır bir polis bindirip yere döktükleri nohut üzerinde yürütmeğe çalıştılar.. Daha sonra bodrum kattaki hücreye koydular. Daha sonraları sabaha kadar aynı işlemleri tekrarladılar. Ertesi gün bırakıldığımda tekrar muayene oldum, Adli Tıp vücudumda işkence izleri olduğuna dair on günlük rapor verdi."

Emekçi halkımız; başlarında Eskişehir Emniyet Müdürü REŞAT AKKAYA'nın bulunduğu Başkomiser SALİH CERAN, komiser MEHMET ARISOY, komiser NEVZAT ve AYDEMİR isimli işkence çetesini iyi tanıyın. Bu işkenceciler çetesi halkın güvenliğini sağlıyan emniyet görevlileri değil, emekçi halkımız üzerinde faşist baskı terör ve işkence uygulayanlardır.

DEVRİMCİLERİ EŞKENCELERDE KATLEDEN MİT AJANLARI VE POLİŞLER TUTUKLANMALIDIR!

FAŞİST MC İKTİDARINDAN İŞKENCELERİN HESABINI SORALIM!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

ESKİŞEHİRLİ DEVRİMCİLER

Çorum Endüstri Meslek Lisesi'nden 60 devrimci öğrenci

İsmail Gökhan Edge'nin faşist katiller tarafından işkence ile öldürülmesini şiddetle protesto ediyor, "Bunca Zulmün Hesabını Soralım" sloganı altında birleşmek için canla başla çalışıyoruz.

1. Hayır, çünkü bu demokratik yasaları çiğneyen bir tutum ve alçaklıktır, çünkü insanlığını unutmuşların insanlara, insanlık dışı olarak yaptığı bir baskıdır.

İ.Gökhan Edge'yi hakim sınıfların varlığını sarsan çalışmaları yüzünden öldüren; uşaklardan, cellatlardan yurtsever-demokrat tüm savcılar hesap sorup, tutuklamalı ve suça sadece devrimcilik olan tüm tutuklu arkadaşlar serbest bırakılmalıdır.

2. Ülkemizdeki güvenlik kuvvetlerinin ve devletin hakim sınıfların çıkarları için, halka düşmanlık yapmak için var olduğunu ve bunların görevlerini tam ve başarılı olarak yapabilmeleri için mükafatlandırıldığını anlar ve bunlardan halkın hesap sormasının gereğini savunuruz.

3. Bu nedenler, halkın bu zulüm ve sömürü düzenine karşı nefretini köreltmek içindir. Sorumluları ise, zulüm ve sömürü düzeninin sahipleri işbirlikçi tekelci burjuvazi, toprak ağaları ve emperyalistler hiç bir cinayete ve işkenceye ses çıkarmayıp hakim sınıflara yardım eden revizyonist sosyal-faşistlerdir.

4. İşkenceler karşısında suskun olanlar hakim sınıflara ve eli kanlı faşistlere kolaylık sağlayıp ekmeklerine yağ sürmüş olanlardır. Bu da yine revizyonist sosyal-faşistlerin kalıplaşmış ilkesidir. İşkence uygulamalarına son verilmesi için bu zulüm ve sömürü düzenini yıkma yolunda halkın birleşip (işçi-köylü temel ittifakı üzerinde) işçi sınıfı öncülüğünde iktidarı alması gerekir. Bunun da yapılabilmesi için kitleler içinde aktif çalışmalar yapıp, örgütlü kitle hareketlerinin yükseltilmesi gerekir.

5. Bu CHP'nin, halkın mücadelesini pasifize eden hakim sınıfların ekmeğine yağ süren bir burjuva partisi olduğunun göstergesidir. Bunu kitlelere anlatıp onlara gerçek yer ve tutumlarının nasıl olması gerektiğini anlatıp CHP'yi kitleler içinde teşhir ve tecrit etmeliyiz.

İmza kampanyası sürüyor

İzmir ve Afyon'dan kampanyamıza gelen imzalar gazetemiz baskıya hazırlanırken elimize geçtiğinden bu listelerden isim yayınlıyamıyoruz.

İstanbul-Ankara'dan devrimci ve yurtseverler

Türkan Öcal (Okutman), Şinası Göğüş (Asistan Dr.) Y. Öztuh (Asistan Dr.), Oruç Bilgin (Asistan), Cengiz Peksoy (Sanatçı), Mete Korkmaz (Üsküdar CHP Gençlik kolu üyesi), Ertan Onur (Üsküdar Halkevi Yönetim Kurulu Üyesi), Mehmet Özbaş, Şevket Ayyıldız, Soner Can (Makina Müh.), Güray Güloğlu (Dev-Lis adına yönetim kurulu üyesi), Münevver Kaynak, Gıyas Budan, Necati Sevencan, Cenap Üstünkaya, Mukbil Önsipahioğlu, Yasemin Kayserilioğlu, Gülsen Süreci, Gülsüm Çakır (Öğretmen), İlhan Kalaylıoğlu (Kitapçı), Raşit Gökçeli (Mimar), Akın Dirik (Öğrenci), Semra Şakiroğlu (İşçi), Ali Artun (Mimar) Sait Kozacıoğlu (Mimar), Aykut Ülkütekin (Mimar) Hasibe Alpagut (İşçi), Zeynel Yarar (Öğrenci), Nilüfer Biber (Ev hanımı), Kerim Danışman (Öğrenci), Nesrin İğdirsel (Çamaşırcı), Hüseyin Hameş (Öğretmen), Tülin Çetin (Öğrenci), Ahmet Balamir (Asistan), Merih Kutlar (Asistan), Turgut Gümüş (Müzisyen), Karaoğlu İlhan (Serbest), Bülent Şahin (Öğrenci), Şadi Öner (Öğrenci), Orhan Aydın (Sanatçı) Hale Şahin (Sanatçı), Fatih Üstün (İşsiz), Kadir Erbaş (İşçi), Mehmet Yüksel (İşçi), Kadir Yaşar (İşçi), Necati Gürbüz (Teknisyen), Ahmet Yalnız (Emekli Eğitmen), Cabbar Devrim (İşçi), Hale Hamuroğlu (Öğretmen), Saygı Buluç (İşçi), Sabiha Aydoğmuş (İşçi), Arif Demir, Serpil Kurtuluş (İşçi), Mehmet Cengiz (Avukat), Abbas Yiğiter (İşsiz). Toplam 1732 imza.

Kimya Mühendisleri Odası Başkanı Metin Akın:

1. Anayasamıza göre hiçkimseye hiçbir nedenle işkence uygulanamaz. Bu yasa hüküm giymiş olan ve olmayanlar için de aynı derecede geçerlidir. İşkencelere karşı suskunluk -özellikle ilericilerin suskunluğu- affedilemez.

Bu konunun üstüne öncelikle kanuni sorumluluğu olan kişilerin gitmesi gerekir. İşkenceyi kişisel bir suç olarak değil bilinçli ve örgütlü bir suçlar dizisi olarak görüyoruz. İşkence bir kişinin sorgusu sırasında uygulanan bir suç olarak görünüyorsa da aslında ülke çapında devrimci potansiyelin yokedilmesi için bir propaganda vasıtasıdır.

İ.Gökhan Edge'nin işkencede öldürüldüğü iddiası üzerine hemen otopsi

De.sa.7.sü.4'de

DEVRİMCİLER TÜM ENGELLERE RAĞMEN HALKIN YARDIMINA KOŞTU

Faşist MC'ye güvenmeyen halk yardımlarını Halkın Kurtuluşu ekibi ile gönderdi

Her zaman devrimcilerle emekçi halkın dayanışmasını, kaynaşmasını engellemek isteyen gerici hakim sınıflar, bu kez de bir çok engeller çıkarmaya çalıştı.

Yardım toplayan devrimciler, yurtseverler polis takibine uğradı.

Toplanan yardımlara daha yola bile çıkmadan el konulmak istendi.

ODTÜ'den devrimcilerin yardım kamyonları yoldan geri çevrildi.

Devrimciler deprem bölgesine sokulmak istenmedi.

Deprem bölgesinde devrimcilerin çadırları sökülmek istendi.

Bunlarda başarı sağlayamayan işbirlikçi hakim sınıflar, devrimcilerin çadırını basarak 30 devrimciyi gözaltına aldılar.

HALK YARDIMLARINI HALKIN KURTULUŞU EKİBİNE VERDİ

Ankara'da depremden sonra toplanan yardımlar önce CHP il binasında toplanmıştır. Faşist MC'nin bakanlarının yaptıkları açıklamalara dayanılarak toplanan yardımlar "resmi" ellere teslim edilmek istenmiştir. Daha dün Varto'da, Bingöl'de, Lice'de, Denizli'de toplanan yardımların nasıl yağmalandığını, nasıl felaket milyonerlerinin yaratıldığını unutmayan halkımız buna tepki göstererek yaptıkları yardımları geri almışlar ve yerinde emekçi halkımıza dağıtılması için HALKIN KURTULUŞU ekibine vermişlerdir.

Proleter devrimciler, tüm zorlukları engellemeleri göğüsleyerek yardımları deprem bölgesine götürmüşler ve emekçi halkımıza dağıtmışlardır.

Proleter devrimciler, yardımları sadece ilçe merkezlerine değil, çoğunlukla sırtlarına yükleyerek en uzak köylere kadar götürmüşlerdir. Birçok köy halkı devrimcileri yollarda karşılamıştır.

Deprem bölgesinde devrimciler, yurtseverler her gördükleri hırsızlığın, talanın, baskı ve zulmün karşısına dikildiler. Yardımların ihtiyaca göre dağıtılmasını istediler. Depolanıp dağıtılmayan yiyecek ve giyecek malzemelerinin derhal halka dağıtılmasını talep ettiler.

Kürt ulusundan emekçi halka bir lokma ekmeği dipçik altında veren faşist MC görevlileri, yardımların halka dağıtılmasını isteyen devrimcilere Jandarmalarla saldırdılar. Devrimcilerin, yurtseverlerin yardım çadırlarını basarak 30 kişiyi gözaltına aldılar. Sorumluluğu birbirlerinin üzerine atarak bunu halktan gizlemeye çalıştılar.

Devrimciler, tüm baskıları göğüsleyerek depremin ilk gününden beri en kararlı, en fedakar bir biçimde emekçi halkımızın yardımına koştular.

Proleter devrimciler, doğal felaketlerin acı sonuçlarından bu sömürü ve zulüm düzeninde kurtulamayacaklarını, emekçi halkımıza anlattılar. Kurtuluşun, ancak işbirlikçi hakim sınıflar düzeninin yıkılması, sosyalizm ve sınıfsız toplumu yaratmak yolunda Ulusal Demokratik Halk Devriminin başarısında olduğunu kavratmak için, her fırsatta, tartışmalı toplantılar yaptılar. Ve bütün çalışmalarını bu esas üzerinde yürüttüler.

KÜRT ULUSU ÜZERİNDE YILLARDIR SÜRDÜRÜLEN MİLLİ ZULÜM SİYASETİ DEPREMLE BİRLİKTE DAHA DA AZGINLAŞMIŞTIR

Halk düşmanları! Halkımız devrimcileri iyi tanıyor. Sahtekarca yalanlarınızla vurgunlarınızı, talanlarınızı örtemezsiniz, devrimcilere kara çalamazsınız

Faşist MC iktidarı, yoksul halkın acıları üzerine kurduğu vurguncu, talancı siyasetini gizleyebilmek için sahtekarca, devrimcilere, yurtseverlere kara çalmaya çalışıyor. Oysa, burjuva basını bile devrimcilerin fedakar yardım çabalarını belirtmek zorunda kalıyor.

"...Bölgede çalışmalar ve başarılı hizmetleri engellemek için TİKKO'dan başlayıp Mao'cuya kadar bölücü ne kadar dernek varsa kümelenip, karargah kurmuşlar ve afetzedelere dağıtılan yardımlara adeta ortak olmuşlardır."

İmar ve İskan Bakanı
Nurettin OK
(Milliyet, 7 Aralık 1976)

"...En iyi dağıtımı belki de devrimci gençler yapıyorlar. Bunlar eski pantalonlar, eski ceketler, ekmek, helva, margarin dağıtıyorlar.. Kimi zaman sırtlarına yardım malzemesi yükleyip köylere kadar götürüyorlar."

(Milliyet, 7 Aralık 1976)

Halktan topladıkları yardım malzemelerini Faşist MC görevlilerine teslim eden

Revizyonistler; halk düşmanı, sosyal şoven yüzlerini depremde bir kere daha gösterdiler

Depremden hemen sonra bir çok devrimci, yurtsever, demokrat dernek yardım komiteleri oluşturarak, deprem bölgesinde vurgun ve yağmanın önlenmesine çalıştılar.

Ancak daha sonra revizyonist TÖB-DER yöneticileri, demokratik kuruluşların birlikte kurdukları komiteden ayrılarak kendileri başka bir komite kurdular. Ve ellerindeki yardım malzemelerini faşist MC görevlilerine, Diyadin kaymakamlığına teslim ettiler.

Onlar, emekçi halkın, faşist MC görevlilerine, devlet kurumlarına güvenmeyerek devrimci ve yurtseverlere, demokratik kuruluşlara teslim ettikleri yardım malzemelerini bu halk düşmanlarına teslim ederek, bir kere daha emekçi halka ihanet ettiler. Varto'da, Lice'de, Bingöl'de, Denizli'de yardımların kimlere gittiği bütün dünyaca bilinirken ellerindeki malzemeleri halk düşmanlarına, Kürt ulusu üzerinde azgın baskı ve zulüm uygulayıcısı faşistlere vermeleri; revizyonistlerin milli zulmün destekleyicisi sosyal-şoven siyasetlerinin sonucudur.

Faşist MC, deprem felaketini sömürü ve zulmünü arttırmak için araç olarak kullanıyor

İşbirlikçi hakim sınıflar iktidarı faşist MC Kürt milleti üzerinde azgınca sürdürdüğü milli zulüm ve baskıyı daha da arttırmak için deprem felaketini bile bir araç olarak kullanıyor.

Faşist MC iktidarı silah aramak bahanesiyle Kürt köylerini bastığında, köylülere işkence ettiğinde hiç te "hava şartları"ndan yakınmazken, bugün oraya yardım söz konusu olunca hava şartlarına dört elle sarılarak "Ne yapalım hava kötü" diye bağırıyor.

"Eşkiya" aramak, yurtseverlere bomba yağdırmak için tüm jandarmasını, helikopterini seferber ederken, bugün sözümona yardım için tahsis ettiği bir helikopterini kendi adamlarını taşımak için kullanıyor.

1938'de Dersim'de Kürtleri katletmek için jandarmasını seferber ederken, bugün büyük bir vurdumduymazlıkla emekçi Kürt halkını kendi "kaderine" terk ediyor.

Evet, faşist MC; bugün de jandarmanı seferber ettin. Ama bunu bir lokma ekmeği dipçik altında yedirtmek için yaptın.

Evet, kan içiciler, vurguncular, talancılar; polisinizi, jandarmanızı seferber ettiniz. Ama devrimcileri, yurtseverleri, demokratları tutuklatmak için.

Muradiye'de devrimcilerin çadırını jandarma bastı. 30 devrimci, yurtsever gözaltına alındı.

"Aç ve açık kimse kalmadı" diye yaygaralar koparırken ekmeği ve çadırı "halka gitmesin" diye jandarmana bekletmek için seferber ettin.

Muradiye'de halk Kızılay'ın depolarını bastı.

Evet, sömürü ve zulüm düzeninin

"20 bin kişilik kefen gönderdik" diyen bakanı;

Muradiye Kavil'de 3 cesedi köpekler parçaladı.

buna ne diyorsun?

Faşist MC tüm yardımların halka dağıtıldığını söylerken depremden hemen sonra Ankara'nın büyük bakkallarında Finlandiya'dan gelen peynirler satılıyordu.

Faşist MC tüm pervasızlığı ile dış ülkelerden gelen kutup tipi çadırların hepsinin kurulduğunu söylerken

Alakaya'da çadırda bir çocuk donarak öldü.

İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLAR İKTİDARI FAŞİST MC GELEN YARDIMLARIN MİKTARINI SAKLIYOR

Faşist Van valisi Ahmet Tosun, kendisine gelen yardımların miktarı sorulduğunda "bilmiyoruz" diye geçiştirmeye çalışmış, sıkıştırılınca da elindeki kağıda bakarak "152 bin ton" demiştir. Bu miktarın Van'a bir yıl yeteceği söylenince de utanmadan "belki 152 tondur" diye sahtekarlık yapmıştır.

İşbirlikçi hakim sınıflar gelen yardımların miktarlarını bilmediklerini söylerken, suçu organizasyonsuzluğa yıkıyorlar. Onların esas amacı yardımları iletmek değil, yağmalamaktır.

Onların esas amacı halka yardım etmek değil, zulümlerini, sömürülerini sürdürmektir.

Bu vurguncu, talancı, sömürücü yüzlerini ne kadar saklamaya çalışırlarsa çalışsınlar bugün tüm dünya basını onların vurgunlarını, yağmalarını yazıyor.

Tüm Alman gazeteleri; gönderilen para yardımlarını faşist MC'nin ve yandaşlarının iç ettiğini, zimmetlerine geçirdiğini yazıyor.

Birleşmiş Milletler; yardımların deprem bölgesine ulaşmadığını, yağmalandığını bir rapor halinde dünyaya açıkladı.

ABD emperyalistleri bile; faşist MC'nin yeni yardım talebini "önce gönderdiklerimizi kullanın" diye reddetti. Alman televizyonu deprem haberini verirken yardım malzemelerinin ulaşmadığını, daha yollarda yağmalandığını, halkın nasıl aç ve çıplak olduğunu da verdi.

YOKSUL KÖYLÜNÜN HAYVANLARI YAĞMALANIYOR

Çoğu hayvan yetiştiricisi olan yoksul köylülerin hayvanları yağmalanmakta, değerinin çok altında fiatlarla karaborsacılar tarafından kapatılmaktadır.

Kendi başlarını sokabilecekleri bir yerden, karınlarını doyuracakları bir lokma ekmekten mahrum olan halk hayvanlarını besleyecek yem, ot, barındıracakları ağıl bulamamaktadır.

Faşist MC daha enkazları bile kaldırmadan bir lokma ekmek vermeden hayvanlar için ağıl yapımına hayvan alımlarına başlandığını büyük bir yüzsüzlükle açıkladı.

Köy İşleri Bakanı Vefa Poyraz; "yüksek fiatla hayvan alımlarına ve malını satmak istemeyenler için ağıl yapımına başladık."

Faşist MC'nin Başbakanı Süleyman Demirel son günlerde yaptığı basın toplantısında deprem bölgesinde tüm tedbirlerin alındığını-alınacağını söyledi.

26 yıl öncesinden deprem bölgesi olarak saptanan bölgede şimdiye kadar bir tek tedbir almayan işbirlikçi hakim sınıflar boyuna yalan söylüyorlar. Boyuna "yapacağız" diyorlar, "yaptık" diyorlar. Onların "yapacağız, yaptık" sözlerinin ne demek olduğunu halkımız çok iyi bilmektedir.

Faşist MC her türlü yardımı yaptık derken hala kaldırılmamış enkazların altından inlitiler geliyor, canlı insanlar çıkarılıyordu.

Depremin üzerinden 6 gün geçmesine rağmen Çaldıran'ın Kilimli köyünde önceki akşam Bircan Çelik adlı bir kız çocuğu canlı olarak kurtarılmıştır. (1 Aralık 1976, Cumhuriyet)

Onlar herkesin karnı tok, sırtı pek derken köylerde binlerce insan aç, çıplak, barınaksızdı.

Onlar bu yalanları utanmadan söylerken Muradiye halkı yiyecek ve giyecek almak için Kızılay'ın depo çadırlarını basıyordu.

Onlar yoksul halkın geçim kaynağı hayvanlara barınak yapıyoruz, hayvanları yüksek fiyatla satın alıyoruz derken, vurguncular, karaborsacılar hayvanları yağmalıyordu.

Soruyoruz: Varto'da, Bingöl'de, Gediz'de, Lice'de, Denizli'de ne yaptınız?

Her yerde yağma, baskı, zulüm, açlık, jandarma dipçiği, polis saldırısı...

Daha dün Denizli'de faşist Vali'nin karısı yardım isteyen halka silah çekti...

Lice'de halk hala evsiz-barksız...

EMEKÇİ HALKIN GERÇEK KURTULUŞU HAKİM SINIFLAR DÜZENİNİN YIKILMASI İLE MÜMKÜNDÜR

Bütün felaketlerin gerçek nedeni işbirlikçi hakim sınıfların sömürü ve zulüm düzenidir. Onlar için bir tek şey vardır: Ne pahasına olursa olsun kâr....

Onlar için insanlar kendilerine kâr getirecek birer makinadır ancak.

Emekçi halkımız için baskıdır, zulümdür, kurşunlanmadır.

Emekçi halkımız için bu düzen en ufak sallantıda, sel baskınında evinin başına yıkılması, ölüm, açlık, sefalettir.

Emekçi halkımız için bu düzen vurgunun, talanın, yağmanın ortasında hergün binlerce kez ölüm demektir.

Yoksul halkımızın her türlü doğal felaketin zararlarından kurtulması ancak işbirlikçi hakim sınıflar düzeninin yıkılmasıyla mümkündür.

Emekçi halkımızın gerçek kurtuluşu sömürü ve zulmün ortadan kalktığı, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirecek Devrimci İşçi-Köylü iktidarının kurulması ile mümkündür.

KÜRT MİLLETİ ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON!
KAHROLSUN VURGUN VE YAĞMA DÜZENİ!
KAHROLSUN DEPREM FELAKETİNİ VURGUN VE ZULÜM KAPISI OLARAK KULLANAN FAŞİST MC İKTİDARI!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

VAN KATLİAMI

Ben Vanlıyam gurLan,
Oniki can vermişim
Ondört candan.
Bilir misin bizim buraların halini,
Ne deyim soğuğuna
Yapayalnızım karakışta
kolum kırık, kanadım kırık ama
Umudum taptaze.

Ben Vanlıyam ağam.
Yeraltından çıkarıldı cesedimin yarısı,
Onbin can!
Onbin can dile kolay
Yarısı küçük oniki yaşından,
Yani okulları varsa ilkokuldaydılar

Ben Vanlıyam ağam
Kurban bayramını kutlarım candan
Onbin kurbanla.

M.G.

●

Yurt dışından gelen yiyecek ve giyecek maddeleri, satılmasın diye depo edilip dağıtılmıyor.

Oysa bu yardım malzemesi köylülere verilmeye başlansa, kısa zamanda bunların bir bölümünü köylü satmaya başlayacak.

Milliyet 7-Aralık-1976

●

Diğer taraftan Van PTT'sinin ileri gelenlerinden biri olduğu ileri sürülen hacı Yusuf İlezgünün yardım malzemesi sattığı iddia edilmiştir. CHP'li parlamenterler olayın duyulması üzerine yaptıkları araştırmada Yusuf İlezgün'ün suç üstü yakalanarak gözaltına alındığını söylemişlerdir.

Milliyet, 6 Aralık 1976

●

Çaldıkları battaniyeleri Van bit pazarında satan Tahir Kangal, Fadıl Biliç ve Şamil Çalık ile çalıntı battaniyeleri satın alan MSP Van il yönetim Kurulu üyesi hacı Yusuf İrtegün tutuklandı.

Yankı sayı 300

●

Faşist MC vurgunlar, yağmalar ayyuka çıktığı için esas büyük vurguncuları, talancıları gizlemek amacıyla küçük vurgunculardan birkaçını tutuklattı...

●

FAŞİST MC'NİN VURGUNCULUĞU

the wilderness

Express cameraman Harry Dempster witnesses the corruption and chaos in Turkey's quake zone

BÜTÜN DÜNYADA AYYUKA ÇIKTI

İngiliz Daily Express

"...hayati öneme sahip ilaçlar, gıda maddeleri ve çadırlar sürekli olarak hırsızlık ve yolsuzluk nedeniyle çalınmaktadır."

"Dağıtım noktasında aç, yorgun ve sefalet içinde yüzlerce Türk'ün gıda malzemesi ve çadırlar için kavga ettiklerini gördüm. Askerler, malzemeler ile vatandaşlar arasına bir barikat kurarak malzemeleri koruyorlar. Öte yanda ise, daha iyi giyimli Türkler at arabalarını yanaştırarak tonlarca patetes yüklüyorlar, askerler de bu kimselere yardım ediyorlardı."

"Türkiye'de her depremden sonra 2-3 milyoner ortaya çıkar."

ALMAN WELT AMSONNTAG GAZETESİ:
"Deprem için gönderilen para zimmete geçiriliyor"

FELAKETZEDELER: "YARDIMI BİZE VERMİYOR DEPOLARA DOLDURUYORLAR"
Milliyet, (6 Aralık 1976)

Muradiye'de Halk Kızılayın Depolarını Bastı

Depremin ençok zarar verdiği Muradiye'de halka her tarafta olduğu gibi yeterince yardım malzemesi verilmemiştir.

Halk felaketin, soğuğun, karın ortasında aç, çıplak kalmıştır.

Bu arada gelen yardım malzemeleri halka dağıtılacağına depolara tıkılmıştır. Açlık, soğuk,

Depolanan bu malzemeler kimleri milyoner yapacak?

vurgun, yağma halkın canına tak deyince Kızılay'ın depolarına baskın yaparak yiyecek ve giyecek malzemelerine el koymuştur.

Jandarma halka karşı saldırıya geçerek depolardan halkın yiyecek ve giyecek almasını engellemeye çalışmıştır. Daha sonra Demokratik Kuruluşların yardım çadırlarını basarak 30 devrimci yurtseveri gözaltına almıştır.

Revizyonist Töb-Der yönetimi,Töb-Der'i bir ihanet tekkesi haline getirmeye çalışıyor

- **Sosyal-Faşist yönetim Töb-Der'de örgüt içi demokrasiyi yok ediyor. Töb-Der lokaline Vatan gazetesi dahi alınmadı**
- **Töb-Der'in revizyonist yönetimi öğretmen mücadelesinin önünde bir engeldir**

Revizyonistler yönetimini gaspettikleri bütün kitle örgütleri gibi, TÖB-DER'i de sosyal-emperyalizmin yayılma siyasetine hizmet eden bir ihanet tekkesi haline getirmek istiyorlar. TÖB-DER'in bugünkü revizyonist genel merkez yöneticileri ve çeşitli şube yönetimleri bu amaçlarına ulaşmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Özellikle son bir kaç aydır revizyonistlerin bu yolda attıkları adımlar oldukça ileri boyutlara ulaşmıştır.

TÖB-DER'İN REVİZYONİST YÖNETİCİLERİ DEMOKRASİNİN VE İLERİCİ DÜŞÜNCENİN DÜŞMANIDIRLAR

Hala yüzlerinde "sosyalizm" maskesi taşıyan sosyal-faşist TÖB-DER yöneticileri örgüt içi demokrasiyi ortadan kaldırmak, devrimci düşünceleri susturmak için her çabayı gösteriyorlar. TÖB DER içinde farklı görüş taşıyanlara, yalnızca bu gerekçe ile baskı uyguluyorlar. TÖB-DER'in revizyonist yöneticileri Genel Başkan Gültekin Gazioğlu'nun Istanbul'da yaptığı konuşmadan sonra bu baskıları daha da arttırmışlardır. Sosyal-faşist Gazioğlu bu konuşmasında demokrasi düşmanı düşüncelerini şu sözlerle dile getirmişti: "... Bundan böyle, bizim gibi düşünmeyenleri artık tartamayız, okkalayamayız. Onların TÖB-DER'de bulunmalarına da razı olamayız."

Gazioğlu'nu izleyen diğer revizyonist TÖB-DER yöneticileri bu doğrultuda faaliyete geçmişlerdir. Çeşitli şehirlerde devrimci öğretmenler TÖB-DER'den ihraç edilmek istenmektedir. Örneğin, Ankara'da "DGM'ye Hayır" mitinginde sosyal-faşist TÖB-DER yöneticilerinin beğenmedikleri sloganlar haykırdılar diye beş devrimci öğretmen Ankara TÖB-DER şubesinden atılmak üzere disiplin kuruluna verilmiştir. Revizyonist TÖB-DER yöneticileri devrimci düşünceyi ezmek için faşistlerle aynı yöntemlere sahip olduklarını göstermişlerdir. Siyasi iktidarı ellerinde bulunduran faşistler nasıl devrimci düşüncelere sahip oldukları için öğretmenleri kıyıyor, sürüyorsa, TÖB-DER'in revizyonist yöneticileri, ellerinden şimdilik başka bir şey gelmediğinden, devrimci öğretmenleri TÖB-DER' atmakla yetinmektedirler.

TÖB-DER'in revizyonist yöneticileri örgüt içi demokrasiyi ortadan kaldırmak için İGD'li beslemeleri de kullanarak sosyal faşist kontrolu arttırmak istiyorlar. Artık çeşitli şehirlerdeki TÖB-DER toplantılarının "görevlileri" İGD'nin yeni komandolarıdır.

Revizyonistlerin hakim olduğu birçok TÖB-DER şubesine, modern revizyonist düşünceyi taşıyan paçavraların dışında hiçbir yayın organının satılmasına hatta okunmasına izin verilmiyor. Örneğin İzmit'te TÖB-DER yönetim kurulu, şubede çok sayıda HALKIN KURTULUŞU satıldığı için bütün siyasi yayın organlarının satışını yasakladı. Sosyal-faşistler kendilerininki dışında her düşüncenin düşmanı olduklarını Istanbul TÖB-DER lokalinde de gösterdiler. 23 Kasım günü VATAN Gazetesi'ni lokale sokmadılar, satıcı arkadaşı zorbaca dışarı attılar.

Sosyal-faşistler gün geçtikçe büyüyen, güçlenen Yurtsever Devrimci Öğretmen hareketeni engelleyemeyeceklerdir.

REVİZYONİST YÖNETİCİLER TÖB-DER'İ PARÇALAMAK, ÖĞRETMEN MÜCADELESİNİ ENGELLEMEK İSTİYORLAR

Revizyonistler bütün halk hareketlerini olduğu gibi öğretmen mücadelesini de parçalamak niyetindedirler. TÖB-DER içinde güçlenen yurtsever devrimci öğretmen hareketini boğmak için her çabayı gösteriyorlar. Revizyonistler yönetimini ellerinde bulundurdukları şubelerde devrimci öğretmenleri ihraç ediyorlar. Son olarak Ankara'da beş, Istanbul'da beş devrimci öğretmenin ihraç istemiyle onur kurullarına verilmesinin altında revizyonistlerin devrimci düşünceden korkuları yatıyor.

Revizyonistler yönetimi ellerine geçiremedikleri yerlerde ise Genel Merkez vasıtasıyla yurtsever ve devrimci şube yönetimlerini feshetmek veya şubeleri kapatmak yoluna gidiyor. Üsküdar, Kırşehir ve Sungurlu gibi şubeler bu nedenle kapatılmak isteniyor. TÖB-DER in sosyal-faşist yöneticileri faşist MC'nin dernek kapatan valileri ile aynı yolu tutuyorlar.

Revizyonist TÖB-DER yönetimi yalnızca örgütü parçalamak değil, aynı zamanda öğretmen mücadelesini zayıflatmak ve halkın mücadele birliğinin önünde engeller yaratmak için de akıl almaz çabalar sarfediyor. Yükselen öğretmen mücadelesi için kolunu kıpırdatmayan revizyonist yönetim, çeşitli bölgelerde ortaya çıkan mücadeleyi bastırmak için her çareye başvuruyor. Örneğin Sungurlu'da "Faşizmi Protesto Mitingi"ne katılan Sungurlu TÖB-DER şubesine bu mitinge katılmaması için Genel Merkez tarafından sürekli baskı yapıldı.

Revizyonistler faşizme ve emperyalizme karşı mücadele eden halkın birliğini bozmak, mücadeleyi zayıflatmak için her çabayı gösteriyorlar. Sosyal-emperyalizmin yayılmasına hizmet etmeyen her eylem TÖB-DER yönetimi için zararlıdır. İşte bu nedenle TÖB-DER yönetimi Ankara'da geçen ay içinde yapılan "ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ-CAN GÜVENLİĞİ" mitingine de katılmamıştır. TÖB-DER yönetimi TÖB-DER'i doğrudan ilgilendiren bir konudaki mücadeleye katılmayarak öğretmen kitlesinin çıkarlarını değil, kendi sosyal-faşist çıkarlarını savunduğunu göstermiştir.

Faşist MC, öğretmenleri sürgüne gönderir açığa alır, sokak ortasında kurşunlarken TÖB-DER yönetimindeki sosyal-faşist ihanet öğretmen hareketini arkadan hançerlemektedir. Ancak Türkiye öğretmenlerinin mücadele geleneği eski ve güçlüdür. Faşizmin zulmüne karşı direnen öğretmenler revizyonist ihaneti de yerle bir edecektir.

BİZ HAYVAN DEĞİL İNSANIZ!

Faşist gangsterleri, bu zalimleri zincire biz vuracağız

Demir parmaklıklar arkasındaki oğlunu bekliyor

Hayasızca sömürü ve acımasız baskı altında olan, her türlü hakkı qaspedilmiş ve en sonunda "mahkum" edilmiş, işgücünden gayri hiç bir sermayesi olmayan kişileriz.

İnsanca yaşamak istemekten başka hiç bir suçumuz yok. Bu düzen kimimizi bir lokma ekmek için hırsız, kimimizi bir avuç fındık için katil etti.

Tedavi için Numune Hastanesine yatırıldık. Ameliyat için sıra bekliyoruz. Ama bu faşistler bizi hastanede de zincire bağladılar. Oysa hastayız, tedaviye geldik. 6 saatte bir kez tuvalete götürülüyor, tersleniyor, jandarma tarafından faşistçe horlanıyor, dövülüyor, tekmeleniyoruz; sövülüyor, eziliyoruz.

Ameliyatlı, sağlam ayırımı olmaksızın zincire vuruyorlar. Biz hayvan mıyız? Biz hayvan değil insanız. İnsanca yaşamak istiyoruz.

Kuşkusuz ki bu zincirleri bir gün kıracağız. Faşist gangsterleri, bu zalımleri zincire, hem de kotan zincirine biz vuracağız.

KAHROLSUN FAŞİZM!
KAHROLSUN HASTALARI ZİNCİRE VURAN ZİHNİYET!
ZİNDANLAR BOŞALSIN!

4 HASTA HÜKÜMLÜ

Almanya'daki faşist faaliyetlerini sürdüren MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır

Amerikancı faşistlerin saldırgan cinayet şebekeleri; MHP ve Ülkü Ocaklarının emperyalizmin ve işbirlikçi hakim sınıfların uşağı, bir avuç halk düşmanı silahlı zorba yüzleri gün geçtikçe açığa çıkıyor, halkın öfke ve kinini üzerlerinde topluyor, tecrit oluyorlar. Bunun için, bir taraftan halka karşı saldırılarını azgınca sürdürürlerken, bir taraftan da yeni demagojilerle faşist cinayetlerini örtmeye çalışıyorlar.

Faşist MHP, Türkiye'den MİT'le işbirliği halinde gönderdiği adamlarıyla Almanya'da Türkiyeli işçiler arasında faşist propaganda ve örgütlenme çalışmalarını sürdürüyor. Bir kaç ay önce bu çalışmaları bütün belgeleriyle ortaya konunca Anayasa Mahkemesi tarafından MHP hakkında soruşturma açılmış ve yurt dışındaki örgütlerini kapatması ihtar edilmişti. Buna karşı bir müddet önce şu cevabı verdiler: "Bizim yurt dışında hiç bir örgütümüz yok, ama, madem ki Anayasa Mahkemesi bize Almanya'daki örgütlerini kapa, diyor, öyleyse biz de kapattık". Ancak bugün MHP Almanya'daki faşist faaliyetlerini azgınca sürdürüyor. Kitle tabanı bulamamasına rağmen, bir avuç zorba aracılığıyla devrimci ve yurtsever işçiler üzerinde baskı ve zulüm uyguluyor, yurtseverlerin yürüyüş ve mitinglerine Alman polisi ve MİT'le işbirliği halinde saldırılar düzenliyorlar. Zorbalık ve demagoji yoluyla örgütlenmeye, kitle tabanı oluşturmaya çalışıyor. Frankfurt'taki Fatih Cami Yaptırma ve Yaşatma Derneği faşist örgütlenme faaliyetlerinin yuvalarından biridir.

Yüzlerce devrimci ve yurtseverin katili faşist çetelerin örgütü Ülkü Ocakları, işbirlikçi büyük basın aracılığıyla yürütmeye çalıştıkları "silahları bırakalım" kampanyasıyla faşist cinayetlerini örtbas etme çabasına girişti. Ancak devrimcilerin kararlı tavrıyla bu demagojik tertipleri suya düştü, saldırgan, cani yüzleri açığa vuruldu.

Faşist MC'nin ve ona bağlı olarak da faşist

DEGERLI ARKADAŞLARI KAYBEDECEK ZAMANIMIZ YOK
BUTUN MILLIYETCILERI ER MEYDANINA ÇAĞIRIYOR VE
İÇIMIZDEKI KIZIL AJANLARA HAYKIRIYORUZ GELIN
MOSKOF UŞAKLARI FERT VE MILLET OLARAK BEKLIYORUZ VARISANIZ 1 DEĞIL BIN GELIN BAZUKAYA SURULMUŞ ROKET GIBI BEKLIYORUZ
YAŞASIN YUZ MILYONLUK MILLIYETCI TURKIYE
YAŞASIN ESIR TURKLERIN KURTULUŞ MUCADELESI
KAHROLSUN VATAN HAINI ANARŞISTLER
TANRI TURKU KORUSUN VE YUCELTSIN
Saarbrucken Turk Kultur Cemiyeti 66 SAARBRUCKEN
TEMMUZ 1976 POSTFACH 662

BÜYÜK ÜLKÜ DERNEĞİ SUNAR
YILIN KONFERANSI
BERLİN'de
13 Kasım 1976 Cumartesi günü saat 15⁰⁰ de 1.BERLIN.44.
Karl.Marx Str 131 de Sayın ALPARSLAN TÜRKEŞ'in silah, Mücadele ve Dava arkadaşı ile'lerden...
AHMET ER ile ENVER ALTAYLI ve
DOC. DR. NECMETTİN HACIEMİNOĞLU
İslamın İmanını Türklüğün kanını damarında, zerre zerre bulan gelsin.
ULAŞIM (Neukölln) U.Bahn, Karl Marx Str
KONFERANSIN KONUSU:
- İSLAMİ AÇIDAN MİLLİYETCİLİK
- TÜRK MİLLİYETCİLİĞİNİN ESASLARI
- AVRUPADAKİ TÜRK İŞÇİLERİNİN MESELERİ
- TÜRKİYEMİZDEKİ SON DURUM
KONFERANSI TERTİP EDEN:
BÜYÜK ÜLKÜ DERNEĞİ
1 BERLIN 65
Wiesenstr.51

Ülkü Ocaklarının son zamanlarda yurt çapında giriştikleri azgın saldırılarda bir çok devrimci ve yurtsever katledildi. Yürüttükleri bu kanlı saldırılar ve faşist cinayetler, geniş halk kitlelerinin öfke ve nefretini koyulaştırdı, etraflarındaki tecrit çemberini daralttı. Bunun üzerine faşist katillerin Başbuğu Alparslan Türkeş, yeni taktikler deneyerek cinayetlerin sorumluluğundan sıyrılmaya çabalıyor. Bir taraftan;

"Türk gençliğine aralarında casusların, kışkırtıcıların kaynaştığını önemle belirtmek isterim" diyerek cinayetlerin MHP ve Ülkü Ocakları tarafından işlendiğini ve gerçek kışkırtıcının kendisi olduğunu gizleme gayretine düşüyor.

Diğer taraftan da;

"Gençler, tahriklere asla kapılmayınız. Silahlı olaylardan, kanlı kavgalardan uzak kalınız" derken yakayı ele veriyor. Bugüne kadar öldürülen yüzlerce devrimci ve yurtseverin katillerinin kimler olduğunu açıklıyor. Zaten bir zaman önce de ' "Ülkücüler yerli malı silah kullanır" diyerek itiraflarda bulunmuştu.

Artık halk kitlelerinin faşistlere duyduğu nefret ve gösterdiği tepki öylesine bir hal almıştır ki, işbirlikçi hakim sınıflar göstermelik olarak da olsa Ülkü Ocaklarını hedef alır görünmek zorunda kalmışlardır. Son günlerde Ankara ve İzmir'de arama yapılan bütün Ülkü Ocakları şubelerinde silah ve patlayıcı madde bulunmuştur. Ancak bu yapılan aramalar halkı uyutmanın, tepkisini yumuşatmanın bir aracı olarak tezgahlanmıştır. Kenar semtlerdeki tabela derneklerinde yapılan aramalardan sonra "işte bakın, bunların arasında tek tük kişilerde az miktarda silah bulabildik" denebilecek bir oyun düzenlenmiştir. Oysa Ankara'da Site, Niğde, Istanbul'da Edirnekapı öğrenci yurtları gibi faşist Ülkü Ocaklarının silah depoları olduğu herkezce bilinen yerlerde değil, bu oyuna uygun yerlerde arama yapılmıştır. Zaten bu hükümetin başı Demirel, Ülkü Ocakları Başkanı ile cinayet zanlısı olarak aranırken görüşmeler yapmadı mı? Bu hükümetin Adalet Bakanı halk düşmanı faşist Ülkü Ocakları "Vatansever", devrimci ve yurtseverleri "vatan haini" diyerek halk düşmanı yüzünü bir kere daha sergilemedi mi?

Ama bunlar sökmeyecek! Halkımız faşist katillerden ve bütün halk düşmanlarından nefret ediyor.

BÜTÜN HALK DÜŞMANI FAŞİST ÖRGÜTLER DAĞITILMALIDIR!

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

Biz Küçük Bakkal Köyü'nün sömürülen ezilen hor görülen çingene halkıyız

BİZE KİMSE İŞ VERMEZ. İŞ İSTEDİĞİMİZ ZAMAN KOVULURUZ.

"SİYAH DERİLİLER, ÇİNGENELER" DİYEREK ALAY EDERLER. AMA BİZ DE KÖLE OLDUĞUMUZUN FARKINA VARDIK. BUNDAN SONRA BİZ ÇİNGENE HALKI OLARAK BU MÜCADELEDE VAR OLDUĞUMUZU HATIRLATIRIZ.

ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'YLE, SÖMÜRÜLMEKTEN, YOKSULLUKTAN, HORLANMAKTAN VE HER TÜRLÜ FAŞİST ZULÜMDEN KURTULACAĞIMIZA İNANCIMIZ SONSUZDUR.

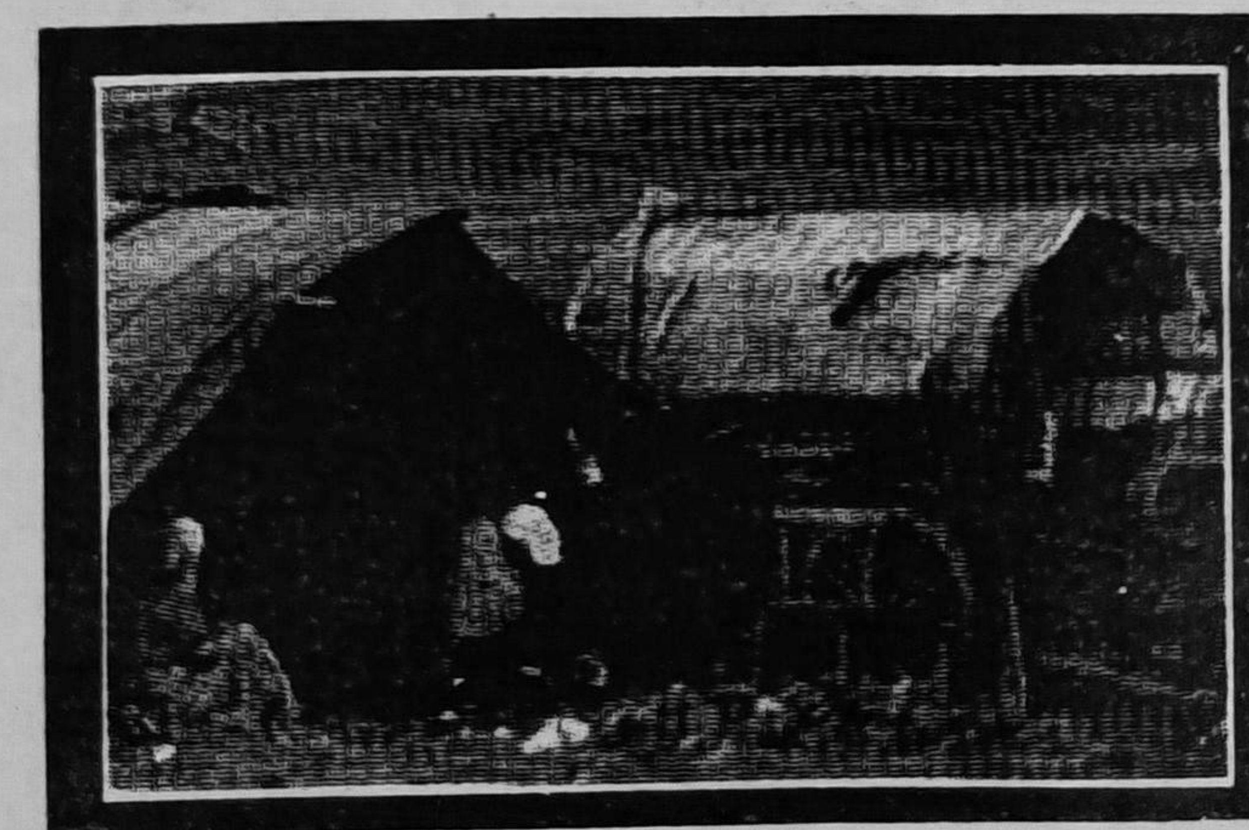
Köyümüzün genel nüfusu 18.000 dir. 6.000'ini biz çingeneler teşkil ederiz. Köyümüz polis ve onların destekleyicisi faşistlerin baskısı altındadır. Şöyle ki; herhangi bir olay çıksa gençlerimizi karakola çekip hakaret, küfür ederek falakaya yatırıyorlar. "Ulan adi çingeneler, pisler, sizi buralardan süreceğiz" diyerek bizden rüşvet istiyorlar.

1974 yılında şöyle bir durum oldu. Boş alanda arazi bekçisi vuruldu. Polisler mahallemize gelip tüm gençlerimizi karakola çekip bilhassa işkenceci polis Osman, polis Hüsnü, komiser Sami, bekçibaşı İsmail gençlerimizi dört gün cezaevine attılar. Arkadaşımız Seçim usta sekiz ay gibi bir süre cezaevinde kaldı. Sonra serbest bırakıldı. Bu olaya benzer daha pek çok olay var. Mahallemiz tecrit edilmiştir. Suyumuz, yolumuz yok.

Elektrik akşam saat sekizde kesilir. Faşist muhtar Hüseyin BAYRAKTAR bize ırk ayrımı yapıyor. Siyah deriliIer diyerek mahallemizle ilgilenmiyor. Temizlik başlı başına sorundur. Açıkta kalan çöpler sağlığımızı tehdit ediyor. Faşist muhtar Hüseyin BAYRAKTAR'a müracaat ettik, çöpleri kaldırın dedik, bizden rüşvet istedi "siyah deriliIer işimiz gücümüz yokta sizin gibi adi pis çingenelerle mi uğraşalım, verin beş bin lira yapalım" dedi. Biz de parayı vermeyince bizi kovdular.

Semtimizde evler genellikle tek odalıdır, bir odada sekiz on kişi kalıyoruz. Su almak için bir kilometre yürüyoruz. Kadınlarımıza çeşme başında hakaret ediyorlar, "kara kız, çingene kızı" diye. Mahallemizin ikiyüz metre aşağısında akan bir kaynak var. Suyumuzu oradan almaya mecbur kalıyoruz. Bu kaynaktan hayvanlar dahi su içmez. Kaynağın üzerinde "içilmez" yazıyor. Bunu muhtar da biliyor fakat ilgisiz kalıyor.

Köyü haraca bağlıyorlar, faşist ülkü ocaklarıyla işbirliği halindedirler. Biz çingene halkına gece saat onbirden sonra gezmek yasaklanmıştır. Gezenleri muhtarın adamları ve ülkü ocaklı faşist köpekler yakalayıp muhtarlığa çekip dövüyorlar. "Ulan pis çingeneler niçin sokaklarda geziyorsunuz" diye sudan bahanelerle sabaha kadar dövüyorlar.

Bugün dunyanın dört bir yanına dağılmış durumda milyonlarca çıngene vardır. Çoğu göçebe olan çingeneler, halk düşmanları ve kafası genici, şöven düşüncelerle dolu olanların baskı ve horlamalarıyla karşılaşmaktadırlar.

Bizim mahallede okul yoktur. Çocuklarımız birbuçuk kilometre uzaklıktaki okula gidiyorlar. Fakat mahallemize yapılan baskıların aynısını çocuklarımıza da uyguluyorlar. "Pis çingeneler okulu mahvettiniz" diye çocuklarımızı dövüyorlar. Elbiseleri kötü, eski diye alay ediyorlar. Çocuklarımızı daha başka okullara göndermek zorunda kalıyoruz. Çocuklarımız beş kilometre yolu yaya gidip, yaya geliyorlar.

Mahallemizde okuma, yazma oranı oldukça düşüktür. Orta dereceli okula giden yoktur, yanlız iki kızımız liseye gider. Babalarının durumu çok iyidir. Ancak bunun gibilerinin çocukları zaten okuma imkanlarına sahiptir.

Kışlar bizim için çok kötü şartlar altında geçiyor. Bazan yakacak bir odun parçası dahi bulamıyoruz. Zaten köle gibi çalışıp ancak ekmek parası çıkarabiliyoruz.

Çevremizle ilgimiz kesilir, yol çamur, vasıta gelemez. Hastamızı sırtımıza alıp ancak bu şekilde durağa çıkarırız. 1973 yılında hastaneye yetiştirilemeyen Yaşar isimli kardeşimiz ölmüştür.

Mahallemizin çoğu emekçidir. Kadınlarımız trikotaj v.b. işlerde çalışırlar. On, oniki saat çalışıp ancak ayda sekizyüz lira veya bin lira maaş alırlar.

Erkeklerimizin belirli işi yoktur. Yazın sıtma savaş mücadelesinde çalışırlar. Tabii ki, bu yazın olur.

Bize kimse iş vermez. İş istediğimiz zaman kovuluruz.

"Siyah deriliier. çingeneler" diyerek alay ederler. Ama bizde köle olduğumuzun farkına vardık. Bundan sonra biz çingene halkı olarak bu mücadelede var olduğumuzu hatırlatırız.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi'yle, sömürülmekten, yoksulluktan, horlanmaktan ve her türlü faşist zulümden kurtulacağımıza inancımız sonsuzdur.

KÜÇÜK BAKKALKÖY'DEN BİR GENÇ

DGM'lerin tutukladığı ve mahkum ettiği

TÜM DEVRİMCİ, DEMOKRAT VE YURTSEVERLER SERBEST BIRAKILSIN

Faşist MC iktidarı işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın mücadelesi sonucu yürürlükten kalkan DGM'lerin tutukladığı devrimci, demokrat, yurtseverleri her türlü yola başvurarak zindanlarda tutmaya çalışıyor.

Bütün devrimci, demokrat ve yurtseverler DGM'lerin sorgusuz, sualsiz tutukladığı tüm tutukluların serbest bırakılması; MİT ve Birinci Şube raporlarına, faşist beslemelerin yalancı tanıklıklarına dayanılarak verilen mahkumiyet kararlarının iptal edilmesi için mücadele etmelidir.

DGM'LERİN VERDİĞİ TÜM MAHKUMİYET KARARLARI İPTAL EDİLSİN, MAHKUMLAR SERBEST BIRAKILSIN!

Haydar Dümen SSK'da örgütlediği işçileri 500 bin liraya Türk-Iş'e bağlı Sağlık-Iş'e satmıştır

Tüm Sağlık-İş Sendikası'nın sistemsiz ve devrimciliğe yakışmayan çalışması ve tavırları sonunda Adana'da güçleri kalmamıştır. Bunun için bizim gerçek devrimci mücadelemizi baltalamaya çalışmaktadırlar. Bölge temsilcisi arkadaşımız için, Has-İş Sendikası genel merkezine "Bu temsilci goşisttir. Derhal görevden alınmalı" şeklinde tüm aşağılıklarını, muhbirliklerini ortaya koyan bir yazı göndermişlerdir.

Türk-İş'ten ayrılıp Tüm Sağlık-İş'i kuran Haydar Dümen, SSK'da örgütlediği işçileri 500 bin lirayla tekrar Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş Sendikası'na satmıştır. Bu zatın şimdi, güney bölge temsilcisine çamur atması, hainliğin ifadesinden başka bir şey değildir.

Revizyonist hainler işçinin bilinçli ve yenilmez gücü karşısında eriyip gideceklerdir.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

ADANA SAĞLIK İŞÇİLERİ

HALKIN KURTULUŞU BİR HALK OZANIYLA KONUŞTU:

Devrimci bir ozan halkın mücadelesine fiilen katılmalıdır

O, yalnızca saz çalıp söyleyen kişi değildir

H.K.- Halk ozanı nasıl olmalıdır, kitle içinde nasıl çalışmalıdır?

- Devrimci halk ozanı halka devrimci bilinç taşıdığı müddetçe halktan kopmaz bir parça olur. Bu görevi namuslu ciddi bir şekilde yerine getirmeyen bir ozan devrimci bir halk ozanı olmaktan çıkar, etiket peşinde koşan bir kişi olmaktan öteye geçemez. Devrimci halk ozanı, devrimci bilinç taşıma görevini yaparken, hiçbir zaman para kazanma amacıyla hareket etmemelidir. Halka bilgi taşıyıcı olmalıdır. Halkın mücadelesine fiilen katılmalıdır. Devrimci halk ozanı yalnız saz çalıp türkü söyleyen kişi değildir. Aynı zamanda gittiği her bölgede toplantılar yapıp, halkın siyasi bilincinin gelişmesine katkıda bulunmalı.

H.K.- Yaptığınız toplantılar başarılı oluyor mu? Halk nasıl karşılıyor?

- Anadolu insanı sazı çok sever. Bir ozanın geldiğini duyunca yaşlısı, erkeği, kadını toplanırlar. Bu da devrimci halk ozanlarının başlangıçta kitlelerle bağ kurmasını kolaylaştırıyor. Halk ozanı halka kaynaşabiliyorsa çok iyi karşılanıyor. Toplantılar başarılı oluyor.

H.K.- Devrimci bir ozanın yaşantısı nasıl olmalıdır?

Devrimci bir halk ozanı kendini halkın potasında eritmeli ve yeni, devrimci bir kalıba dökmelidir. Devrimci bir ozan her yönüyle halka örnek olmalı, burjuva pisliklerine, alışkanlıklarına karşı amansız, ciddi bir mücadele yürütmelidir.

H.K.- Faşist MC'nin halk ozanlarına karşı tavrı nedir?

- Faşistlerin devrimci ozanlara karşı tavrı açıktır. Devrimci ozanlar zulme, sömürüye karşı haykırdıkları için mahkemeler faşist yasalarla onları yargılamaktadır. Bugün ozan olarak hüküm giymiş ve yargılanmakta olan arkadaşlarımız vardır. Halk ozanları bir çok yerde işkence görmektedir. Ama ne faşizmin topu tüfeği ne de zulmü biz devrimci halk ozanlarını susturamıyacak ve mücadeleden alıkoyamıyacaktır.

H.K.- Ozanlar iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı nasıl mücadele etmeli?

- Devrimci ozanlar bu azgın canavarlara karşı uyanık olmalı ve aktif olarak mücadele vermelidirler. Ozanlar iki süper devleti ve işbirlikçilerini teşhir eden şiirler kaleme almalı, bu süper devletlerin saldırganlıklarını halka anlatmalı, yüzünde sosyalist maskesi olan Sovyet sosyal-emperyalizmini ve saldırganlığını teşhir etmelidirler. Ama ABD emperyalizmini gözardı eden, onunla mücadeleyi tatil eden oportünist siyasetlere sapmamalıdır. ABD gerileyen bir emperyalist güç olmasına rağmen düz bir oyol üzerinde geri vitese takılmış araba değildir. O gerilemesine rağmen saldırgandır. Devrimci ozanlar emperyalizmin ve onların işbirlikçilerinin her saldırısını teşhir etmelidirler.

H.K.- Yazdığınız son şiirlerden birini okur musunuz?

Halk uğruna ölüm bize
Vız gelir faşizm bize
Selam eder ozan size
Düztepe'nin yiğit halkı
Gaziantep'in yiğit halkı.
- Yıl bindokuzyüz yetmiş altı
Düztepe'de bodrum katı
Halkın yiğit evlatları
Katledildi İlhan, Mehmet
Yürü halk neferi yürü
Yürü Hemo yürü Memo
Yürü Aşo yürü Fato
İlhan, Mehmet'in izinde
İlhan'lar Mehmet'ler ölmez
Bu kavgamız burda bitmez
Faşist düzen böyle gitmez
Hesabını soracağız.
Unutmayın ey faşistler
Susmayacak devrimciler
Düztepe'de şu yiğitler
Kararlılığı öğrettiler.

Doktor bey seyahate çıkacak diye
"Babam ve diğer hastalar koma halinde taburcu edildi"

G.Antep'de inşaat bekçisi olan babama 29.6.76 günü inşaattan bakkala ekmek almaya giderken Atatürk Bulvarı'nda H.H. WN 292 plakalı M.Settar Mıhcıoğlu yönetimindeki Opel marka araba çarptı. İnşaatta 24 saat çalıştığı halde, işverenin köpeği muhasebeci iş kazası yazmadı. Babamın ifadesi alınmadan sürücü olan O lurşuvayı hakim para karşılığı bıraktı. Babam hastaneye yattı. Sosyal Sigortalar Hastanesinden doktor bey 13 gün sonra Kuşadası'na gezmiye gideceğinden babam gibi tüm hariciyede yatan hastalar koma halinde taburcu edildi (mecburi) Bunun üzerine babam 3 ay evde yattı, hala ayağı tutmuyor. Sosyal Sigortalar hastanesinden 6 aydan beri raporlu, ama 1 kuruş dahi alamıyor. Gerekçe şöyle:

Belki suçlu sensin, arabanın önüne kendini attın diyorlar, trafikten rapor istiyorlar. Ama rapor tutulmamış. Eğer bir burjuva köpeğine çarpmış olsaydı eminim rapor tutarlardı.

Bir doktorun imzası eksik diye babamı heyete almadılar. Doktoru bulamadığımı söylediğimde "bizi ilgilendirmez" dediler.

KAHROLSUN SÖMÜRÜ DÜZENİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

G.ANTEP KARŞIYAKA'DAN BİR DEVRİMCİ

HATALARIMIZDAN ARINARAK GELİŞİYORUZ 3

SİYASİ BİLİNCİN ÖNEMİ

Ekonomik mücadelenin başarılı olarak yürütülebilmesinde de siyasi bilincin niteliğinin tayin edici önemi vardır. Siyasi olarak aydınlatılmamış, eğitilmemiş işçiler en doğru pratik-teknik bilgilere sahip olsalar bile bu neyi ne kadar değiştirebilir? Kısa ve uzun vadeli çıkarlarını doğru olarak değerlendirebilmek, mücadeleyi kararlılıkla sürdürebilmekte siyasi bilincin önemi, her gün yaşanan ekonomik mücadelede de açıkça görülebilmektedir. Yiğit Elka işçilerinin her türlü baskıya rağmen yürüttükleri mücadelenin, sonunda, sosyal-faşistler tarafından kırılabilmesi bu konuda birçok açıdan eğiticidir.

Kaldı ki, işçiler, ülkemizde bu tür teknik konular hakkında oldukça bilgilidirler. Ülkemizde sınıf mücadelesinin vardığı düzeyde bu tür bilgiler oldukça ilkel kalmaktadır. Ekonomik mücadelenin her günkü karmaşası içinde, çeşitli biçimlerde, çeşitli yollarla bu tür bilgiler yayılmaktadır. Eksik olan, güçsüz olan işçi sınıfının siyasi bilincidir. Her yolla, her alanda esas alınarak yürütülmesi gereken, işçi sınıfını siyasi olarak geliştirmek toplumu ve dünyayı kavramasına ve değiştirmesine yönelik olarak hazırlamak, örgütlemek ve mücadeleye sevketmektir.

EKONOMİK MÜCADELE SİYASİ MÜCADELEYE TEMEL OLAMAZ

Geçmişte, "İşçiler Sendika Yönetimine" köşesinde yer yer ekonomik mücadelenin devrimci siyasi mücadeleyi doğuracağı", "ekonomik mücadelenin, sendikaların işçi sınıfının devrimci bilince kavuşması ve iktidar mücadelesinin çok önemli araçları" olduğu şeklinde sağ, ekonomist hatalar varolabilmiştir.

Bu tür hatalar, bir çok devrimci arkadaşın, sınıf bilinçli işçinin sendikalarda yürüttüğü mücadelenin önünü karartabilme, onları çeşitli yanlışlara yöneltebilmesi açısından önemlidir. Gazetemizin 14. sayısında bu köşede yayınlanan "Ekonomik mücadele siyasi mücadelenin temeli olamaz" yazısı bu konudaki hatalı eğilimleri belirtiyor ve doğru devrimci görüşleri açıklıkla ortaya koyuyordu. Bu nedenle [illegible] bu yazıda hatalarımızı örnekleyip, üzerinde kısaca durmakla yetineceğiz.

"yıllardır sürüp giden sendikal mücadele tecrübesi, Türkiye işçi sınıfına birçok gerçeği öğretti, öğretiyor. Bu gerçeklerin en önemlisi işçi sınıfının kurtuluşunun ücretlerin artırılmasıyla sağlanamayacağı - dır. İşçi sınıfının kurtuluşu bugünkü ücret sistemini ortadan kaldırmakla. çalışma araçlarının yani hammaddeler, fabrika ve makinaların çalışan halkın kendisinin olmasıyla mümkündür." (İşçiler SendikayYönetimine Halkın Kurtuluşu, S.1)

"İşçiler toplu sözleşme dönemlerinde (....) işçi sınıfı ve işçi sınıfının örgütlü gücü hakkında düşünmeyi öğrenirler. Burjuvazinin iktidarını devirmek, kendi iktidarlarını kurmak için nasıl mücadele edilmesi gerektiğini kavramaya başlarlar." (İşçiler Sendika Yönetimine, H.K. S.5)

"Fakat bu hep böyle sürüp gider mi? Biraz daha fazla ücret için, çalışma şartlarının biraz daha yükseltilmesi için katlanılan bunca fedakârlıklar ve acılar boşuna mıdır? İşçi sınıfının amacı ücretini biraz daha yükseltmek olarak mı kalacaktır?

Elbette ki, hayır! İşçi sınıfının acil ekonomik taleplerinin karşılanmasını amaçlayan bu mücadele kaçınılmaz olarak ezen sınıfa karşı bir mücadeleye dönüşür. Hayatlarını biraz daha yaşanılır bir hale getirmek için mücadele ederlerken işçiler bir sınıf olduklarının, bir sınıf tarafından ezilip sömürüldüklerinin farkına varırlar. Yaşadıkları hayatı düzeltmeye çalışmak için verdikleri mücadelenin yetmeyeceğini, ezen sınıfın iktidarını alaşağı etmeden ücretli köleler olmaktan çıkamayacaklarını kendi öz tecrübeleri ile de anlayıp kavramaya başlarlar. İşçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki ekonomik mücadele zorunlu olarak siyasi bir mücadele halini alır." (İşçiler Sendika Yönetimine, Halkın Kurtuluşu S.6)

Bu görüşler kesinlikle yanlıştır.

Ekonomik mücadele, proletaryanın kendiliğinden doğup, gelişen mücadelesidir. Oysas sosyalist bilinç, proletaryanın kendiliğinden mücadele içinde, kendiliğinden kazanabileceği bir şey değildir. Sosyalist bilinç, ancak derin bir bilimsel bilgi temeli üzerinde yükselebilir. Bu bilgiye proletarya kendi kendine sahip olamaz. Sosyalistb bilinç, proleter sınıf mücadelesinin dışında oluşur ve proletaryaya dışardan iletilir. Proleter devrimcilerin görevi, proletaryanın sınıf mücadelesine sosyalist bilinci taşımak, proletaryanın daha geniş kesimlerinin sosyalist bi[illegible] silahlanmasını başarmaktır. Ayrı ayrı ön koşullardan, köklerden, birbirine paralel olarak fışkırıp gelişen proleter sınıf mücadelesi ve sosyalist hareketin birleştirilmesi yolunda çabalama görevi bugünde önümüzde sürdürülmesi gereken bir görev olarak durmaktadır.

Bu konuda Lenin şöyle diyor: "Bütün ülkelerin tarihi göstermiştir ki, işçi sınıfı sadece kendi çabalarıyla ancak sendikacılık bilgisini geliştirebilir, yani sendikalar içinde birleşmenin, işverenlere karşı mücadele etmenin ve hükümeti gerekli işçi kanunlarını kabul etmeye zorlamanın gerekli olduğu bilincini geliştirebilir. (.....) İktisadi mücadele, işçileri sadece hükümetin işçi sınıfına davranışı konusunda düşünmeye yöneltir" (Lenin, Ne yapmalı)

Proletaryanın siyasi mücadelesini ekonomik mücadelenin kaçınılmaz sonucu olarak görmek, p proletaryaya devrimci bilincin dışardan iletileceği gerçeğini reddeden bir anlayışa götürür. Proletaryanın ekonomik mücadelesi sonucu ortaya çıkabilecek olan siyasi mücadele, en gelişmiş şekliyle bile, düzen sınırları içinde kalmaya mahkum, reformlar uğruna yürütülen bir mücadele olabilir. İşçi sınıfının ekonomik mücadelesinden doğup gelişebilecek olan mücadele, proletaryanın siyasi iktidar mücadelesi olamaz.

Bu tür bir hata, eğer sistemleşirse son derece vahim sonuçlara yolaçar. Proletaryanın siyasi iktidar mücadelesini, ekonomik reformlar uğruna mücadeleye, proleter devrimci siyaseti, ekonomist (sendikalist) siyasete indirgemeye götürür. Bizim yazılarımızda bu hatalı görüşlerin yer bulabilmesi nedenlerini daha önceki yazılarımızda belirtmiştik.

SENDİKALARI PROLETER DEVRİMCİ OKULLAR HALİNE GETİRMELİYİZ.

"Asıl gücümüzü partinin inşası yolunda seferber etmeliyiz ve edeceğiz. Bu doğrudur. Ancak milyonlarca işçiyi örgütlemiş, büyük bir güç olan sendikaların bu mücadele için çok önemli bir araç olduğunu unutmamalıyız. Sendikalar işçi sınıfını nihai kurtuluşuna götürecek siyasi bir mücadele, iktidara yönelik bir mücadele yürütemezler. Fakat sendikalar, işçilerin bu mücadeleye atılmak için yetişip geliştikleri, mücadele içinde piştikleri birer okuldur." (İşçiler Sendika Yönetimine, Halkın Kurtuluşu - 1)

Sendikaları bu şekilde ele almak hatalıdır. Sendikalar, proletaryanın ekonomik mücadele örgütleridir. Ancak, proleter devrimcilerin ekonomik mücadeleyi proletaryanın iktidar mücadelesine bağlı olarak değerlendirmeye ve yürütmeye çalışmalarının bir parçası olarak sendikaların da bir araç haline getirilmesine çabalar. Sendikalar, proleter devrimcilerin çalışmalarının sonucu olarak, siyasi iktidar mücadelesinde devrimci proletarya partisinin direktiflerine göre hareket eden bir araç ahaline gelebilir ve binlerce işçinin devrimci bilinçle eğitildiği bir okul haline gelebilir. Yoksa kendi başına, kendiliğinden sendikalar, ne devrimci siyasi iktidar mücadelesinin araçları ne de okul olabilirler.

YOZLAŞMAMANIN GARANTİSİ SİYASİ SAĞLAMLIKTIR

Bu köşede yer alan ilk yazılarda, devrimci sendikacılığı diğerlerinden ayıran ölçüt olarak ekonomik mücadeleyi başarıyla yürütmek, sade yaşamak v.s. kullanılmıştır. Sendikaların yönetimine gelecek işçilerde aranacak nitelik olarak dürüstlük, sade yaşamak v.s. unsurlar belirtilmiştir. Sendika yönetimine gelen gişçilerin yozlaşmamaları için sade yaşamalarını sağlayacak sıkı bir denetim önerilmiştir.

Oysa bunlar tamamen yanlış ve yetersiz görüşlerdir. "Giderek olan sendika ağalarının yerini yeni tip sendika önderleri alacaktır. Bunların, proletarya partisinin siyasetine bağlı, proletaryanın ideolojisini benimsemiş ve demokratik halk iktidarlarının kurulması için her türlü fedakarlığı göze alabilecek kişiler olmaları zorunludur. Proletarya partisinin siyasetinin sendikalara hakim olmasının önemli şartlarından birisi de, sendika önderlerinin de bilinçli proletarya savaşçıları olmalarıdır. Öyleyse seçeceğimiz yeni önderlerin, sadece "iyi niyetli","dürüst" kişiler olmaları yeterli değildir. YENİ SENDİKA YÖNETİCİLERİ, PROLETARYANIN BİLİNÇLİ SAVAŞÇILARI OLMALIDIR." (İşçiler Sendika Yönetimine, Halkın Kurtuluşu Sayı 15)

HALKIN KURTULUŞU'nun ideolojik siyasi çizgisi hata ve eksikliklerinden arınarak gelişiyor, berraklaşıyor. Sendikalar siyasetimiz ideolojik-siyasi çizgimizin derinlik ve açıklık kazanan bir parçasıdır.

De.sa.7.sü.1'de

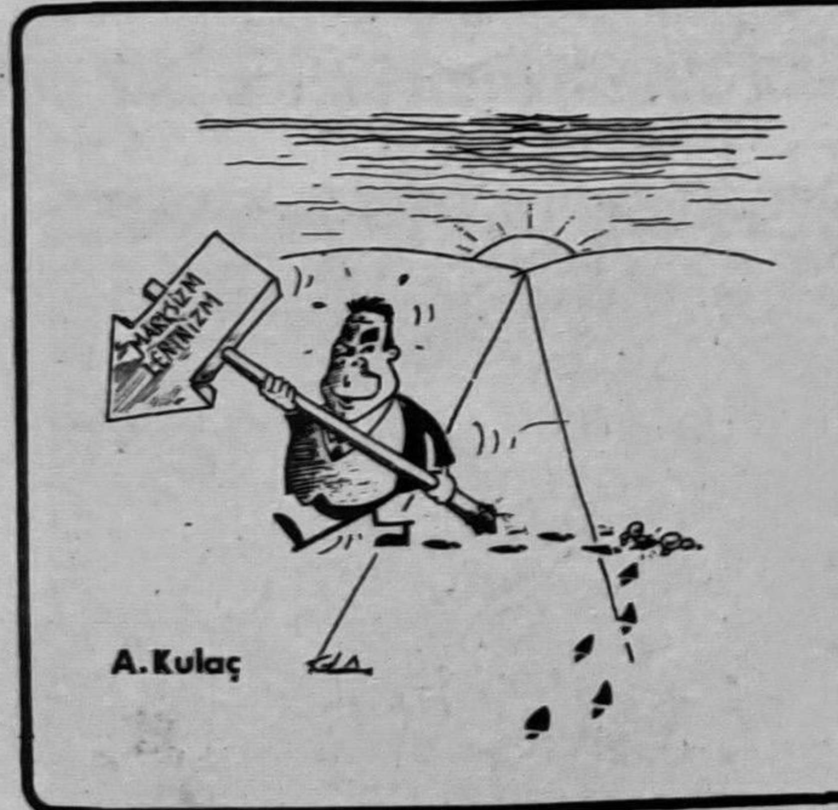
Faşist MC, Tosya'nın tefeci, büyük tüccar takımı

"Köyümüze uzanan kirli ellerinizi çekeceksiniz"

Köyümüz 4 Ağustos 1973 tarihli yangın afetinde 417 hanesini kaybetti. 1800 nüfüs açıkta kaldı. Köyümüz bir orman içi köyüdür. Arazi ormandan açılmış olup, engebeli, verimsiz ve nüfusa göre çok yetersizdir. TOSYA-ÇANKIRI şosesine 8 k.m. uzaklıktadır. Yolu yokuş ve bozuktur. Köy heyelanlı, yer yer çökme ve kaymaların görüldüğü çürük bir zemin üzerine kurulmuştur. 1954 yılında ilgili bakanlığın yaptığı inceleme sonucundaki tutanaklar ve yine 1965 yılında köy muhtarının müracaatı üzerine inceleme yapan yer bilimi uzmanı, köyün 30-35 yıllık ömrünün olduğunu, heyelanın durdurulması için (o tarihte) 100 milyon liralık yatırım yapılması gerektiğini belirtmiş ve 24 evin derhal boşaltılmasını özellikle istemişti.

Hal böyle iken köyümüzün tamamen yanması sonucu yeni yerleşim merkezinin saptanması için inceleme yapan yerbilimi uzmanı, uzun yıllar yer yer kayma ve çökmelere gözlerimizle şahit olduğumuz halde, bu çürük ve tehlikeli bölgeye "köy kurulabilir" raporu vermiştir. Satılmış yer bilimi uzmanına bu raporu verdirenleri köyümüz halkı çok iyi bilmektedir. Bu rapora köyümüz halkı tepki göstererek 234 aile reisinin imzasını taşıyan bir dilekçe İmar ve İskan Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğü'ne verildi. Dilekçede talep edilen şuydu: 1800 nüfuslu köyümüzün geleceği de düşünülerek, yeni kurulacak köyün eski, çürük ve tehlikeli bölgeye değil, yeni geçim olanaklarının da sağlanacağı ÇANKIRI-TOSYA şosesi üzerine kurulmalıydı. Eğer köy oraya kurulacak olursa, 9 tane köyün merkez noktası olacaktı. Böylelikle zaten yetersiz olan ürünlerin pazarlaması sağlanacak, ulaşım yüzünden aracı-tefeciye kaptırılan işlenmiş keresteleri aracı-tefeciye kaptırılmayacak, tüm çevre köyler çocuklarını, hayat pahalılığının daha yüksek olduğu TOSYA'da değil, köyde kurulacak orta ve daha sonra da lise'de okutabilmesi için olanaklar sağlanmış olacaktı. Bu işten köyümüz ve 9 tane çevre köyün emekçileri kârlı çıkacak, bütün zarar, köylünün işlenmiş, işlenmemiş ürününü

De.sa.7.sü.4'de

Sıcak odalarda oturanlar bizim derdimizi düşünmezler

1973'ün Mart ayında Almanya'ya İş ve İşçi Bulma Kurumu aracılığı ile geldim. Münih'te uçaktan inerken tercüman, işverenle bizi karşıladı Biz altı arkadaştık. Daha sonra işveren bizi Hanover'e getirdi, orada bize küçük bir oda verdiler. O küçücük odada hem yatıp hem de yemeğimizi yiyorduk. Sonra bizi işe götürdüler, her birimize (60) kilo ağırlığında zifti 4 katlı bir binaya taşıtmaya başlattılar. 4 saat çalıştıktan sonra patron geldi bana "yavaş çalışıyorsun" dedi. Bunun üzerine ben de patrona karşı direndim, işi bıraktım, çalışmadım. Ertesi gün beni kazma küreks işine verdiler. 5 arkadaşım ise aynı işe devam ediyorlardı. Bütün omuzları şişmişti, akşamları işten geldikleri zaman sinirlenip ağlıyorlardı. Ondan sonra bizim Münih'deki firmada çalışmamız gerekirken Hanover'deki firmaya satıldığımızı öğrendik. Altımız birlikte Bonn Büyükelçiliği'ne durumumuzu bildirdik, oradan cevap gelmeyince Türk danışına yazdık, o da yazımıza cevap vermedi ve ben yine patrona karşı direndim patron da benim çıkışımı verdi. Evet dostlar sıcak odalarda oturan Türk Danış ve konsolosluklar patron uşakları ve sermaye köpekleri bizim dertlerimize çare bulamazlar. Bizim dertlerimize yine bizler, emekçiler çare bulacaktır.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

HAGEN'DEN BİR İŞÇİ

FAŞİST TERÖRE

Ba.sa.1'de

ne doğru katledilenleri, yaralananları, hapsedilenleri veya herhangi bir şekilde Milliyetçi Cephe'nin saldırısına doğrudan hedef olarak ağır kayıplara uğrayanları saymaya kalktığımızda, faşist MC'nin terörünün yüzleri, binleri hatta onbinleri değil, yüzbinleri, milyonları kapsadığını; milyonlarca emekçinin bu katiller cephesinin açık saldırganlığı ile karşı karşıya kaldığını görürüz.

Sayılar korkunç boyutlardadır. Ve saldırı sürmektedir. Halk azgın katiller cephesi MC'nin zulmü altında inlemekte, acılara, eziyetlere her gün bir yenisi eklenmekte; şehitlerimize her gün bir yenisi katılmaktadır. Her gün yeni bir emekçi ailesi kana bulanmakta, yeni bir ışık sönüp aramızdan ebediyen ayrılmaktadır.

Sadece cinayetler, yaralamalar ve zindanların tıkabasa doldurulması mı? Sadece bu mu çekilen zulüm?

Hayır, hayatımızın her anı ve ülkemizde yaşayan her emekçi hakim sınıfların azgın saldırısından nasibini almaktadır.

Okullarda bitlenen öğrenciler; bir somun ekmek bulamadığı için ölen insanlar; diri diri mezara gömülen insanlar; devlet dairelerinde süründürülen bitkin ve sefil hale düşmüş emekçiler; kolera ile tifo verem ve sıtmayla boğuşan köylüler, işçiler memurlar; eti doğduğundan beri kasap dükkanından başka yerde göremeyen ya da okullarda, tarlalarda, fabrikalarda çürümüş pirinç, çürümüş zeytin ve küflenmiş ekmekle beslenenler ve nicesi....

Evet, çekilen zulüm ve katlanılan her türlü acı, ülkemizde giyeceksiz, yiyeceksiz, geleceksiz yaşamak zorunda kalan milyonlarca emekçinin ortak acısıdır. Yüzbinlerce gecekondu, yüzbinlerce köyevi yüzbinlerce işçi memur ve köylü yuvası bu acının tepesine çöktüğü, sızım sızım sızıldadığı, ve için için halkımızı kemirdiği birer küçük zindan, birer küçük mezar olmuştur.

Ülkemiz, kaynakları zengin ve insanları çalışkan olan bir ülkedir. Toprağımız verimlidir, ama halkımız aç ve sefil yaşamaktadır.

Analarımız 30 yaşında 60 yaşında gibi gösterir, babalarımız 40 yaşında ölür, oğullarımız 15 yaşında işçidir ya da 18 yaşında bir faşist kurşunuyla düşer devrim yolunda.

Bütün bunlar anlatılabilecek olanın yarısı bile değildir. Fabrikaları, tarlaları, ve küçük köyleri kasabaları ve milyonlarca insanın yaşadığı şehirleriyle ülkemizin, halkımıza nasıl bir zindan, bir zulüm yuvası olduğunu göstermeye yeterli değildir bu anlatılanlar.

Ama biz hepimiz bu cenderenin içinde yaşamaktayız, kimimiz torna kimimiz tezgah başında, kimisi tarlada, kimi dairede ya da okulda, ya işkence tezgahı veya zindanda ama hepsi aynı zulmü ve eziyeti yıllardır taşıyan ve taşımakta olan halkız.

Faşist Milliyetçi Cephe ve onun temsilcisi olduğu işbirlikçi hakim sınıflar işte bütün bunların, bütün yoksulluğun, eziyetin, bütün bu çekilenlerin sorumlusudurlar. Onların düzeni olan sömürü ve tahakküm düzeni, halkımızın belini büken dünyasını karartan boyunduruktur.

Faşist MC'nin terörü, sadece öldürülen, hapse atılan ya da işinden, memleketinden sürülenleri değil, bütün halkı cenderesine almıştır.

Bu gün de saldıran ve durmadan, doymak, yorulmak bilmeden genç kardeşlerimizin kanını döken faşist Milliyetçi Cephe, aslında, dikkatle bakıldığında, karşısına sadece "huzursuzluğun kaynağı" olarak ilan ettiği üniversiteleri ve öğrenci gençliği değil, tüm halkı temel çalışan sınıfları, milyonlarca emekçiyi almaktadır.

Bu gün, bütün halk, bu saldırıya, bu saldırının bütün cephelerinde dövüşerek, aktif bir biçimde saldırganların karşısına dikilerek cevap vermelidir.

Öğrenci gençlik, yalnız bırakılmamalı, ve başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçiler, kendilerine yönelen bu saldırıyı, öğrenci gençliğin yanında yer alarak, işkenceci ve katil faşist Milliyetçi Cephe'den h[illegible]

sorarak göğüslemelidir.

Halka düşman olan ve karşı devrim saflarındaki en büyük ve tehlikeli düşmanlardan olan Sovyet işbirlikçileri modern revizyonistler halkın mücadele azmini kırarak, halkın devrimci gücünün önüne dikilerek karşı devrimi geliştirmeye çalışıyorlar.

Öğrenci gençliği "Mao'cu", "goşist" ve "anarşist" gibi alçakça karalamalarla halktan ve işçi sınıfından kopartma çabalarıyla modern revizyonistler, halkın gücünü bölerek faşist Milliyetçi Cephe'nin karşı devrimci saldırısını destekliyorlar.

Onlar, faşist Milliyetçi Cephe'ye karşı derin bir kin ve nefretle dolu olan halkımızın karşısına sahte bir "sosyalizm" maskesiyle çıkarak, halkı "beklemeye", "seçimleri bekleyip iktidara gelme"ye kandırıyorlar. Bu hainler de, bu gün halkın kanını döken saldırının sorumluları arasındadırlar. Bunlar ülkemizi ve halkımızı Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlılaştırmak, ona köle kılmak için mücadele ediyorlar.

Bu nedenle, halkın devrimci mücadelesinin yükselmesi, çoğu zaman bu alçaklarla faşist Milliyetçi Cephe'yi aynı ortak noktaya itiyor ve onlar da halka, halkın devrimci güçlerine vahşice ve çığırtkanca saldırıyorlar.

Esas üzerinde anlaştıkları nokta ülkemizde yeni fakat hızla gelişen proleter devrimci hareketin, yani çağımızda bütün emekçilerin tek kurtuluş yolunu gösteren ve ona yönelen hareketin tasfiye edilmesi meselesidir.

Hem faşist Milliyetçi Cephe hem de başını sahte ve sosyal-faşist TİP'nin çektiği modern revizyonist kalıp özde aynı ortak dil ve aynı tavırlarla proleter devrimci harekete vahşice saldırıyorlar. İkisi de "MAOCU"lara karşı savaş açtığını, aynı anda, ve birbirini tamamlar bir şekilde ilan ediyorlar.

Bu gün halk vahim bir saldırının karşısındadır. Yıllardır çekilen zulüm ve akıtılan kan yetmiyormuş gibi bu gün zulüm on misli, yüz misli artmıştır. Tehlikeler büyümüştür. Düşmanlar el ele hal kal saldırmakta ve onun güçlerini bölmektedirler.

Her günle birlikte yeni bir cinayet ve yolsuzluk, her günle birlikte yeni bir katliam halk düşmanı faşist Milliyetçi Cephe'nin ve onun karşı devrimci faşist terörüne zemin hazırlamayı, onu desteklemeyi kendine görev edinmiş olan Sovyet işbirlikçileri, sosyal-faşistlerin halkımıza hediyeleri olmaktadır.

Bu durumu daha da vahimleştiren bir etken, çok önemli bir neden de CHP'nin şimdiki uzlaşmacı ve teslimiyetçi yönetimi olmaktadır.

Mücadele yerine uzlaşmayı savunan bu siyaset de halkı yenilgiye götürecek, çok tehlikeli anlayışları ve boş inançları yaymakta halkı uyuşturmaktadır.

Açıktır ki, saldırılar sürecek, hem de büyük olasılıkla şiddetlenecektir. Saldırılar "gençlik"le sınırlı olamaz ve hiç bir zaman da olmadı. Saldırılar hakim sınıflarla halk arasında keskinleşen ve yükselen mücadelenin bir ifadesi bir görünümünden başka hiç bir şey değildir.

Mücadele halkla emperyalizmin işbirlikçisi hakim sınıflar arasındadır.

Halkına karşı sorumluluk duyan bütün yurtsever demokrat ve devrimcileri, bütün emekçi ve aydınları uyarıyoruz: Yükselen faşist teröre karşı bunun toplumun her kesiminde kendini göstermesine karşı aktif ve kararlı mücadeleler verelim.

Bütün güçlerimizi ortak düşmana karşı birleştirelim ve halkımızın aydınlık gelecek günlerine doğru kararlı, yılmaz ve şaşmaz adımlarla yürüyelim.

Bu gün, öğrenci gençliğe yönelen faşist saldırılara ve öğrencilerin katledilmesine karşı çıkmak; gittikçe yoğunlaşan işkencelere karşı çıkmak; işkencecilerden ve katillerden hesap sormak yurtseverlik, demokratlık ve devrimciliğin görevi haline gelmiştir.

Bu görevleri yerine getirmek için güçlerimizi birleştirelim. Faşist terörü devrimci mücadelenin ateşinde boğalım.

Afyon'da Faşist Saldırıyı Tezgahlayanların Başında Emniyet Müdürü Gelmektedir

Ülkemizin her yerinde faşist MC'nin kiralık katilleri, satılmış uşakları tüm yurtsever, demokrat, devrimcilere saldırmaktadır. Ülkemizin her yerinde halkımıza ve halkına bağlı devrimcilere yönelen saldırı Afyonda'da da faşist MC'nin uşağı emniyet müdürü Ferdi Erzahim'in büyük çabalarıyla Eğitim Enstitüsünü işgal eden faşist komandolar tarafından gerçekleşti.

Faşistler Afyon'da öğrenime devam eden Maliye Muhasebe Yüksek Okulu'nu kapattırmak, için şehrin çeşitli yerlerine saldırdılar. Maliye Muhasebe Yüksek Okulu öğrencileri okullarını militanca savundular.

Yine 100 kişilik faşist taslaklardan oluşan bir grup Afyon Gençlik Derneği'ne saldırdı. A.G.D.'ndeki halkına bağlı kararlı devrimci arkadaşlar faşistleri püskürttü.

Faşist saldırılar emniyet müdürü Ferdi Erzahim, Eğitim Enstitüsü Müdürü İsmail Birtane (Türkeş'in özel 8 fedaisinden biridir) ve Milli Eğitim Müdürü Hasan Dinç tarafından planlanmış olup, halkımıza saldıran faşist Eğitim Enstitüsü öğrencileri o gün okulda derste görünüyorlardı.

Çay ilçesinde de 20 kişilik faşist taslak 2 devrimci arkadaşımıza saldırdılar. Kendilerini korumaktan başka suçu olmayan 2 devrimci arkadaşımızdan biri tutuklanarak hapishaneye atıldı. Diğeri hastanede tutuklu olarak yatmaktadır.

Afyon'da okulumuzu, derneğimizi faşist saldırganlara karşı militanca savunacağız.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ!
FAŞİZME ÖLÜM. HALKA HÜRRİYET!

AFYONLU DEVRİMCİLER

KİMYA Müh

Ba.sa.3'de

yapılmalı, işkence iddiası doğrulandığında işkenceciler tespit edilmeli, bunlar hakkında soruşturma açılmalı ve işkencecilerden hesap sorulmalıdır.

2. İşkence yaptıkları iddiası yaygın olan kişiler hakkında soruşturma açılmalıdır. Bu konuda siyasal iktidarda güç olmadığı için resmen bir tahkikat açılamıyorsa da, devrimciler ve muhalefet partileri üzerlerine düşen görevi yapmalıdırlar. İşkence kanun dışıdır, siyasal iktidarın güçsüzlüğünü gösterir. İşkenceciler araştırılmalı ve durumları açığa çıkarılmalıdır.

3. İşkence ve cinayetlerin temel nedenleri bellidir. Esas olarak bunların nedeni halkımızın gelişen mücadelesini bastırmaktır. Bunların uygulayıcıları ise birer piyondur. Bu uygulamalara son vermek için alınacak tedbirler yasal yollardan olduğu gibi, ilerici, devrimci parti ve örgütlerin bu konuyu halka maletmeleri ve halkın bu meseleye sahip çıkmasıdır. Parlamentoya soru önergeleri verilmesi, işkencecilerin afişe edilmesi bunun pratik metodlarıdır.

4. Aslında CHP'nin geçmişe sünger çekme siyasetinin -belli ölçülerde- muhakkak ki etkisi olmuştur. Bu uzlaşma değilse de hesap sormama siyaseti siyasi işkence ve cinayetlerin devamını sağlamıştır. CHP bu konudaki hatalarını da görmüştür.

HÜR TEŞEBBÜS

Baş.ta.sa.1'de

Konfederasyonu ve Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği'nden oluşan Hür Teşebbüs Kuruluşları Birliği adında bir örgüt kurulmuştur.

Bu kuruluşun yayınladığı ilk bildiride "hür rejimin korunması", "hür teşebbüsün geliştirilmesi", "komünizme karşı mücadele", "barış ve huzurun sağlanması" demagojileri yapılmaktadır.

Bu demagojilerin altında yatan esas amaç, işçi sınıfı hareketini boğmaktır.

Bildiri de sendikaların çokluğundan, sendikalar arası rekabetin işçi ücretlerindeki aşırı (!) artışı körüklediğinden söz ediliyor. Ve hemen arkasından her iş kolunda bir sendikanın olması gerektiğini söylüyorlar.

Bunun altında yatan istek, işçi sınıfının sendikal hürriyetini yok etme isteğidir.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi hemen her iş yerinde sarı sendikaları örgütlemeye çalışmakta, grev ve direnişleri kırmak için işçilerin üzerine faşistleri saldırtmaktadır.

Tüm faşist saldırılara ve sarı sendikalara rağmen işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesi ileri boyutlara ulaşmaktadır. Patron sendikaları tutunamaz hale gelmiştir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi iktidarları faşist MC'ye bu yönde yasa tasarıları hazırlatmaktadır. Bunun ilk oyununu devlet sektöründe oynamak istemektedir.

Onların esas istedikleri şey, sadece kendilerinin istedikleri gibi yönlendirebilecekleri sarı sendikalara hayat hakkı tanımak, giderek faşist sendikaları örgütlemektir.

Bildiride ayrıca sendikaların siyasi hayatta bir güç olarak ağırlığını koymalarından şikayet edilmektedir. Bu durumun çalışma hayatını olumsuz yönde etkilediği belirtilmektedir.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi bunun önlenmesini isteyerek, işçi sınıfının ve emekçi halkın siyasi mücadelesini önlemek, var olan siyasi hak ve özgürlüklerinin ortadan kaldırılmasını amaçlamaktadır.

Meselenin diğer bir yanı da, işbirlikçi tekelci burjuvazi bu kuruluşla dağınık olan güçlerini merkezi bir hale getirmiştir. Böylece siyasi olarak ortak ve daha etkin bir tavır koyabilmelerini sağlayacaklardır.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ara sınıfları da bu kuruluş içine alarak, onları kendi kontrolüne alarak sınıfsal siyasi tavırlarını engelleyecek ve kendi yanında tavır almaya zorlayacaktır.

Bugün küçük esnaf ve zanaatkarların çıkarları işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarıyla taban tabana zıttır. Zaten uzun zamandan beri işbirlikçi tekelci burjuvazinin etkinliğinde olan Esnaf ve Sanatkarlar Dernekleri Birliği Konfederasyonu yönetimi, bundan böyle tam olarak onların denetimi altına girecek ve küçük esnaf ve zanaatkarlar hızla yıkıma doğru gidecekler dir.

KÖYÜMÜZE UZANAN

Ba.sa.6'da

yok pahasına kapatan Tosya'nın aracı-tefeci-tüccar takımının olacaktı.

Heyelan ve çökme ulaşımı da derin bir şekilde etkilemektedir. Ulaşımın zorluğu ve ekilebilir arazinin kısırlığına rağmen afet öncesi yılların olağanüstü gayretiyle 300 civarında işçi kapasitesi olan ve yılda 600 m³ kereste işleyebilen 80 adet doğrama atölyesi vardı. Ulaşımın zorluğu nedeniyle hem işlenmiş, hem işlenecek keresteden, geceli gün düzlü çalışmalara rağmen, geçinmek için bile yeterli gelir elde edilemiyordu. Bilhassa işlenmiş kerestenin büyük kârı aracı-tefecilere kaptırılıyordu. Yangınla birlikte bu atölyeler de çalışmaz hale gelince köydeki geçim sahası da yok oldu. Ekonomik hayatın temelden sarsılması sonucu köy halkı kentlere göçe başladı. Elindeki avucundakini de harcadıktan sonra tekrar afet mahalline döndü. Tek çareyi yine kendi toprağında bir gecekondu kurmakta buldu.

Bu acı gerçeklere rağmen yeni kurulacak köyün Çankırı-Tosya şosesi üzerine kurulması için yapılan tüm çalışmalar engellendi sonuçsuz kaldı. Üstelik evlerin yapımı için devlet hiç bir yardımda bulunmadı. Bunun sorumlusu emperyalizmle işbirliği yapan yerli gericilerdir, onların iktidarı faşist MC'dir. Bütün bunların sebebi içinde yaşadığımız sömürü ve zulüm düzenidir. Köyümüz bu düzene karşı devrimci muhalefetiyle tanınır. Bu yüzden köyümüze kredi verilmedi.

Ekonomik durumu kökünden sarsılan köy halkından bazıları "denize düşen yılana sarılır" hesabı, AP yanlısı görünerek, faşist MC'den ufak da olsa bir yardım alabilmek için (daha çok kredi alabilmek için) Tosya'nın aracı-tefeci-tüccar takımına yanaştılar. Fırsatı ganimet bilen aracı-tefeci-tüccar takımı yoğun propagandaya giriştiler. İlk hücumu köy halkının kurmuş olduğu "Aşağıkayı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği"ne yaptılar. Köy halkının acil taleplerinden birisi uzun vadeli, düşük faizli kredidir. Bunun için tefeci-tüccar takımı: "biz hükümetten krediyi kesin alırız.. Ama sizin köyde bir komünist derneği varmış (sanki önceden derneğin olduğundan haberleri yoktu) her yerde o dernek karşımıza çıkıyor. Derneği kapatmadan kredi almamıza olanak yok" safsatasını köy içinde yaymaya çalıştılar. Bunun üzerine köy halkından derneğe tepkiler gelmeye başladı. Bilinçli devrimci köylülerin müdahalesi üzerine bazıları "derneği kapatalım, kredi alınca tekrar açarız" deneye başladı. Sonuç olarak devrimcilerin çalışmasıyla derneğin kapatılması önlendi.

Bütün bunlardan kafamıza iyice sokmamız gereken şudur:

- Köyün kaderini üçbeş sömürücüye bırakmak, tefeci-tüccar takımının köyümüze uzattığı kirli elleri kırmamak, kredi alıncaya kadar derneği kapatmak kurtuluş değildir.

- Kurtuluşumuz bizi evsiz barksız bırakan, kredi vermeyen, işlenmiş kerestemizi ucuza kapatanlara karşı, köyümüzün kaderiyle oynayanlara karşı dişe diş mücadeleyle mümkündür. Kurtuluşumuz Amerikan emperyalizmine, Rus sosyal-emperyalizmine ve yerli gericiliğe karşı verilecek Ulusal Demokratik Halk Devrimi'yle mümkündür. Kurtuluşumuz devrimci işçi-köylü iktidarındadır.

AŞAĞIKAYI KÖYÜNDEN BİR DEVRİMCİ

MAZGİRT

Ba.sa.8DE

Milli zulmün bir devamı da Mazgirt ilçesinin Akpazar nahiyesinde sürdürülüyor. Nahiyedeki faşistler başlarında faşist nahiye müdürü Ahmet Sonsöz ve AP'li belediye başkanı Fahri Ankut ile çevredeki Kürt köylerine ve merkezdeki Kürt evlerine baskınlar yapıyorlar. Gece azılı faşist çete grup larıyla evleri basıyorlar nahiyedeki yurtsever öğretmenleri tartaklıyorlar. Çevredeki halkı "Otuz sekiz yine gelecek, sizi yine kıracağız" diye tehdit ediyorlar. Belediye başkanı kendisi AP'li olduğundan üst makamlara "Kürtler ayaklanmışlar, Kürdistan devleti kurmak istiyorlar" raporları iletiyor.

YURTSEVER HALKIMIZ

Bizi bu faşist zulümden burjuva ve toprak ağalarının parlamentosu kurtaramaz. Faşizme karşı mücadele bir sınıf mücadelesidir. Faşizmin yok olması bir devrim meselesidir. Faşistler dünyanın her yerinde ırkçıdırlar. Onlar bir ırkın diğer ırklardan üstün olduğu görüşünden hareketle saldırılar düzenliyorlar. Bizler bütün halkların kardeşliğini savunuyoruz. Halkların birliğinden yanayız. Faşizme karşı mücadelede gençlerimizle elele vermeliyiz. Tek yumruk, tek yürek olmalıyız. Faşist albayın yalanlarına kanmayalım. Faşist saldırılara göğüs gerelim. Yapacağımız eylemlerde korkmadan sonuna kadar çocuklarımızın yanında olalım.

DOĞUDA MİLLİ ZULME SON!
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

MAZGİRTLİ DEVRİMCİLER

Hatalarımızdan arınarak

Ba.sa.6'da

Gazetemizin 14, 15, 16. sayılarında "Ekonomik Mücadele Siyasi Mücadelenin Temeli Olamaz", "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganının Özü Nedir?", "İşçiler Sendika Yönetimine Sloganından Kim Korkar?" yazıları düştüğümüz hataların da aşıldığı, bütünüyle açık görüşlerimizin sergilendiği, sendikalar siyasetimizin yeniden temellendirildiği yazılar olmuştur.

Geçmişte düşmekten kaçınamadığımız hatalarımızı kısaca belirttik. Eğer bu hatalarımızı zamanında farkedip düzeltmeseydik, mücadele de son derece önemli yanlışlara düşebilirdik. Devrimci niyet, görüş ve çabamız ne kadar iyi olursa olsun düşüncelerimiz de yaşayabilen önemsiz sağ hatalar bile düzeltilemezse, önünde sonunda zararlı sonuçlara yol açacaktır.

HALKIN YÜKSELEN MÜCADELESİ

Ba.sa8'da

dırmış ve MC'nin yardım fonlarını yağmalamasından duyduğu nefreti dile getirmiştir.

• Halk azgın faşist saldırılara karşı hergün yeni yöntemlerle mücadele ediyor.

Öğretim kurumlarındaki faşist işgallere ve saldırılara karşı oluşturulan öğrenci-veli dayanışması bunlardan biridir. Öğrenciler, çevredeki tüm demokrat güçlerle birlikte okullarındaki faşist işgalleri kırıyorlar, okullarını koruyorlar. Mardin Ticaret Lisesi'ndeki öğrenci veli dayanışmasının faşist Milli Eğitim Müdürü'nü dize getirmesi buna iyi bir örnektir.

Faşistler halkın mücadelesini bastırmak, halkın güçlerini bölmek, mücadelenin siyasi bilinçli hareket haline yükselmesini, iktidar hedefine yönelmesini önlemek amacıyla saldırıyor.

Halk hareketinin bugünkü durumunu belirleyen onun kendiliğinden karakteridir. Kitleler esas olarak revizyonizmin ve reformizmin etkisi altındadır, devrimci proletaryanın önderliğinden yoksundur. Revizyonist ve reformist engellemeler, pasifize etmeler halk hareketini güçsüzleştirmektedir. Fakat bir çok yerde emekçi kitleler işbirlikçi hakim sınıfların saldırılarına karşı mücadele ederken aynı zamanda revizyonist ve reformistlerin engellemesi, mücadeleyi pasifleştirme çabalarına karşı da mücadele etmektedirler. Revizyonist ve reformist engellerin aşıldığı her yerde halkın mücadelesi sağlam temeller üzerinde yükseliyor. Faşistleri geriletip, yeni, ileri mevziler kazanıyor.

Halkın kendiliğinden hareketi bugün sadece ekonomik talepler etrafında yükselmemektedir. Hareket aynı zamanda siyasi bir muhteva da taşımaktadır. Halk faşizmin baskı ve terörüne, zulmüne karşı mücadele etmektedir. Ama doğru siyasi önderlikten esas olarak yoksun olduğundan, proleter devrimci hareket genç ve kitle bağları zayıf olduğundan hareket iktidar hedefine yönelmemekte, siyasi bilinçli halk hareketi seviyesine yükselememektedir. Doğru siyasi önderlikten yoksun olma, doğru siyasi önderlik altında örgütlenmemiş olma anlamında halkın güçleri yeterince örgütlü değildir. Bugün esas görevimiz halk hareketlerini siyasi bilinçli hareketler haline getirebilmek ve iktidar hedefine yönlendirebilmek için örgütlenmemizi sağlamlaştırmak, kitle bağlarımızı geliştirmektir.

Atilla Sav

Ba.sa.3'de

nuşan ve suçu üstüne almak isteyen sanığın dedikleri öteki kanıtlarla doğrulanmıyorsa adaleti şaşırtmak istediğinden kuşku duyulur.

Bu nedenle güvenlik güçlerinin zorla ikrar elde etmek istemeleri gerçekte adalete yardımcı olmak isteğine de bağlanamaz. Bunun toplumsal, yönetsel, hatta psikolojik nedenleri var.

4- Bütün toplumsal çatışmaların temelindeki nedenlerde olduğu gibi bu işte de, gerçek nedenler, toplumsal, ekonomik ve kültürel bozukluklardadır. Sorumluluk, hiç kuşkusuz bu bozuklukları düzeltici önlemleri almak istemiyenlerindir. Bu düzeni sürdürmekten yarar ve çıkar umanlarındır birinci derecede.

5- Soruna konan tanı bu denli geniş kapsamlı olunca, bunun giderilmesi için alınacak önlemlerin de o denli geniş olması gerekir. Bu da böyle bir soruşturmanın dar çerçevesini çok aşar.

Ancak kısa süre içinde alınacak basit önlemler olabilir. O da, güvenlik güçlerini, üstlerinin, sık sık uyarması yoluyla sanık da olsa yurttaşlar "insan" olduklarını anımsatmalarıdır.

6- CHP'nin son zamanlarda yetkili ağızlarından "geçmişe sünger çekme" yolunda bir açıklamasını hatırlamıyorum.......

TUM-OR-DER Genel Başkanı Avukat

Ba.sa.3'de

halkın devlete ve güvenlik kuvvetlerine olan bir nebze güvenini yitirmesine neden olur. ....

Zaten zaman zaman gerek ülkemizde, gerekse dünya devletlerindeki güvenlik kuvvetlerinde görev almış kişiler içinden işkence yapma yöntemlerinde özel yetiştirilmiş kişiler olduğu, çeşitli biçimde öğrendiğimiz bilgilerimiz içindedir. Hatta akli dengeleri tam olmayanlara dahi rastlanmıştır.

....

3. Ülkemizde işkence ve cinayetlerin temeldeki nedeni ekonomik sosyal ve diğer nedenlerdir. Bu bakımdan ülkemizde sosyo-ekonomik yapının tüm toplumu kapsayacak şekilde değişmesi gerekmektedir.

Bu tedbirlerin alınmasını sağlamak için, tüm özgürlükçü demokrasiden yana olan demokratik örgütlerin işbirliği hatta eylem birliği yapması gerektiği kanısındayım. Hatta, özgürlükçü demokrasiden yana olup, bu çerçevede sosyo-ekonomik yapıyı değiştirme vaatleriyle halkın karşısına çıkan siyasal örgütlerinde toplumdaki diğer demokratik kitle örgütleriyle bu alanda çok ciddi, içtenlikle işbirliği ve eylem birliği yapma yöntemlerini aramalarının yerinde olacağını sanmaktayım.

İşkence ve cinayetlerin gerçek sorumluları; bir yanda geri kalmış toplumu emperyalist güçlerle birleşerek sömüren işbirlikçi burjuvalar ve öte yanda sosyal yapı bakımından yine çağın gerisinde kalmış, halen halk üzerindeki etkilerini sürdürmek isteyen toprak ağaları, şeyhler, hacılar, hocalar ve yerli gericiliği temsil eden kişiler ve bunların siyasi olarak işbirlikçiliğini sürdüren siyasi örgütleridir.

4. İşkence uygulamalarına son vermek için, genelde sosyo-ekonomik yapının çağ gereklerine uygun gerçek demokrasi düzenin uygulanabileceği biçimde değiştirilmesi gerekmektedir. Diğer taraftan işkence yapacak kişilerin suç işlediği söylenen kişinin yakalandığı andan itibaren kendisine bir müdafi (savunma avukatı H.K) tayin edilmesi halinde işkence yapma olanakları azalacaktır (.......) Bunun yanısıra adli polis sisteminin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

SÜLEYMAN GENÇ

Ba.sa.1'de

gesi ile Meclise getirilmiştir.

Süleyman Genç, İ. Gökhan Edge'nin işkence ile öldürüldüğünün saptanmış olduğunu belirterek İçişleri Bakanı'nın şu sorularını cevaplandırmasını istemiştir:

"1. Gökhan Edge ne zaman, nerede ve hangi gerekçeyle göz altına alınmıştır?

2. Gökhan Edge'nin göz altına alınışı yasaların zorunlu kıldığı şekilde ailesine, yakınlarına bildirilmemiştir. Nedeni nedir?

3. Gökhan Edge yasaların gerektirdiği zamanda neden mahkeme önüne çıkarılmamıştır?

4. Gökhan Edge nasıl bir yerde göz altında tutuluyordu. Yanında başka tutuklu, gözetçi var mıydı? Polisçe ileri sürülen intihara teşebbüs anında neden müdahele edilmedi? İntihar malzemelerinin yanında bulunmasına neden göz yumuldu?

İ. Gökhan Edge'nin ölüm nedeni saptanmış mıdır?

Sanıklara işkence yapılması yasalarımıza göre suçtur. Öğrenci İ. Gökhan Edge'ye işkence yapıldığı iddiası doğru mudur? İ. Gökhan Edge'nin sorgusunu yürüten savcı, polis ve diğer güvenlik kuvvetleri ilgililerinin kimlikleri saptanarak haklarında gerekli soruşturma yapılmış mıdır?

Olayın gerçek sorumlusu saptanmış mıdır? Haklarında hangi işlemler yapılmıştır?"

İZMİR'DE SALDIRIYA KARŞI

Ba.sa.1'de

cari Bilimler Fakültesi Derneği ve Gazeteciler Yüksek Okulu Derneği polis tarafından basıldı. Bu olaylar özellikle İzmir'deki tekelci burjuva basını tarafından sansasyonel bir şekilde verildi. "Gizli örgütlerin akıl almaz faaliyetleri" üzerine büyük manşetli yazılar yayınlandı.

İşbirlikçi tekelci burjuva basınının yoğun polis ve faşist saldırılarını kamuoyu yaratma çabası açıklıkla görülmektedir. Nitekim işin kokusu kısa sürede çıkmıştır. Polis İzmir ve çevresinde seri baskın ve ev aramalarına girişmiştir. Bütün devrimci ve demokratlar, bu yıldırma hareketine karşı çıkmalı yeni cinayetlerin işlenmesine fırsat vermemelidirler.

Derneklere karşı girişilen saldırı ile derneklerin işleyemez hale gelmesi amaçlanmaktadır, dernekler mevcut yasalara göre uygun olarak kurulmuşlardır, Devrimci demokrat ve yurtseverlerin örgütlendiği kitle örgütleri emekçi halk ile yaygın bağlar kurma araçlarından birisidir. Bu nedenle derneklerin varlığının kararlılıkla savunulması tüm devrimci demokrat ve yurtseverlerin görevidir.

Kendisini masum melek göstermeye çalışan

Ba.sa.1'de

di.

Kimdir bu "vicdanlı" komiser? Uğur Gür, 12 Mart döneminde savcı olan işkenceci Naci Gür'ün yeğenidir ve o dönemde devrimcilere ve yurtseverlere akla gelmedik işkenceler yapan bir işkencecidir... Yaptığı işkenceler o dönemde yargılanan devrimcilerin, yurtseverlerin ifadelerinde ve mahkeme tutanaklarında mevcuttur. 12 Mart döneminde iyi köpeklik yaptığı için hakim sınıflar tarafından terfi de ettirilmiştir. Uğur Gür halen Istanbul Emniyetinde, işkence tezgahlarında görev başındadır. TÜMAD-DER'in yaptığı anketin sonuçlarına göre halen işkencelerde en çok adı geçen azılı işkencecilerden biridir.

200'ü aşkın devrimci ve yurtseverin katilleri, işkence tezgahlarında görev başındakiler! Halkımız dökülen kanlarının, işkencelerin hesabını tek tek soracaktır. "Masum polis" masalları sonunuzu geciktiremiyecektir.

PROFILODA İŞÇİLERİ

Ba.sa.1'de

12 Mart döneminde, şanlı Profilo direnişi sırasında görevi ne idiyse şimdi de odur: Halk hareketini her ne pahasına olursa olsun bastırmak, halkı sindirmek.

Şükrü Balcı 12 Mart döneminde yurtseverlere akla sığmaz işkenceler yapan bir canidir. O, aynı zamanda polisin yürüttüğü yiğit Profilo direnişini bastırma harekatının da şefidir. O, Profilo işçilerine panzerlerle, silahlarla saldıran tescilli bir halk düşmanıdır. Balcı gibi bir faşistin şu günlerde Mardin Emniyet Müdürlüğüne getirilmesi milli zulmün yoğunlaşmasının açık bir göstergesidir.

Uzun yıllardır Kürt ulusu milli zulüm altında inlemektedir. 1938'lerde Dersim'de yoksul halkı katleden, yerinden yurdundan eden, kadın, çocuk bırakmayan faşistler, ellerine geçen her fırsatta yoksul halka zulmetmiştir. Kürt halkı bugün hem toprak ağalarının baskı ve sömürüsü altında inlemekte hem de ezilen ulus olmanın omuzlarına yüklediği ezen ulus zulmü çekmektedir. Üzerlerinde yoğun bir asimilasyon (Türkleştirme) politikası uygulanmaktadır. Çocuklara ilk öğretimde zorla Türkçe öğretilmektedir. Birçok yerde Kürt çocukları ders sırasında kullandıkları her Kürtçe kelime için para vermek zorunda tutulmaktadır.

12 Mart'ın azılı işkencecisi Şükrü Balcı'nın Mardin'deki görevi zaten var olan baskıyı daha da azgınlaştırmak, halkın mücadelesini bastırmak, Kürt halkına zulmetmektir. Bütün Türkiye'de olduğu gibi Mardin'de de halk işkencecilere hak ettiği cevabı verecek, bu eli kanlı katilin Mardin'de terör estirmesine izin vermeyecektir.

GÖKHAN'I KATLEDEN

Ba.sa.1'de

terdiği tepkinin çoğu zaman belli demeçler vermenin ötesine geçememiş olan cılızlığından güç almaktadır.

Faşist MC bugünde aynı sonucu, olaya karşı duyulan tepkinin giderek eriyip kaybolmasını beklemektedir.

İ.GÖKHAN EDGE'Yİ KATLEDEN İŞKENCECİ KATİLLER MUTLAKA BULUNMALIDIR.

İ. Gökhan Edge'nin katillerinin bulunması için sürdürülen kampanya bugün ileri boyutlar kazanmaktadır. Hunharca işlenen cinayeti halkın çeşitli kesimlerinden, farklı mesleklerden binlerce devrimci demokrat ve yurtsever büyük bir tepkiyle karşılamıştır. Çeşitli yerlerde yapılan anma toplantısı ve kitle gösterileri nin yanı sıra "faşist katillerden ve işkenceciler den hesap sorulmalıdır." imza kampanyasına kısa sürede binlerce imza gelmiştir. Bu kampanya fabrikalarda, işyerlerinde, köylerde okullarda sürmekte, birçok yerde mahalli devrimcilerin kendi çabalarıyla yaygınlaşmaktadır. Hazırlanan anket soruları çok sayıda demokratik kuruluş ve ikişi tarafından cevaplandırılmıştır. CHP Erzincan Senatörü, Niyazi Ünsal işkence ile ilgili olarak senatoda soruşturma açılmasını, CHP milletvekili Süleyman Genç'te Gökhan Edge'nin katli ile ilgili sorularını İçişleri Bakanı'nın cevaplandırmasını istemiştir.

Şimdi önemli olan bu kampanyanın sürdürülmesi, işkenceci katillerden ve bütün cinayetlerin baş sorumlusu faşist MC iktidarından hesap sorulması yönünde geliştirilmesidir. Aksi halde faşist MC iktidarı rahatlıkla işkence tezgahlarında yeni devrimci ve yurtseverleri katletme cesaretini bulacaktır.

İşkencelerin ve cinayetlerin son bulması, faşist katillerden işkencecilerden ve ikiyüze yakın cinayetin sorumlusu faşist MC'den hesap sorulması için kampanyayı derinleştirelim.

FAŞİST SALDIRILARIN HEDEFLERİ

Ba.sa.1'de

lerin ihtilal girişimlerinden" bahseden yaygaralar, devrimci ve yurtsever halk hareketlerini hedefleyen saldırının işaretleridir. Hakim sınıflar ve MC halkın yükselen mücadelesini bastırmak için işçi sınıfının ve diğer halk kesimlerinin siyasi hareketlerine saldırmaktan medet ummaktadır.

Bu noktadan başlatacakları saldırı genel olarak halka karşı girişilecek azgınca terörün, halkımızın faşist zülmun karanlıklarına tümüyle hapsetmenin yeni bir adımı olacaktır.

Faşist MC'nin "Maocular" adı altında devrimci ve yurtsever hareketlerin üzerinde başlayan saldırısı aynı zamanda gençliğin devrimci hareketine de yönelmiştir. Gençlik kitlelerinin faşizm ve emperyalizme karşı kararlı ve aktif mücadelesi MC iktidarını yıpratmaktadır. Gençliğin çoğu zaman siyasi bir muhteva kazanan eylemi iktidarı güç durumda bırakmaktadır. Gençlik hareketi aktif mücadele niteliğine rağmen aynı zamanda halk güçlerinin zayıf olduğu bir noktadır. Hakim sınıfların yalan ve iftiralarla yarattıkları "gençlik çatışması" "Üniversite olayları" gibi tablo onlarca bu noktada belli bir güç sağlamıştır. Faşist MC, DGM kanununu meclisten çıkarmak istediği sırada işçi sınıfından ve halktan yediği şamarı ve aldığı yenilgiyi gençlik üzerinde yapacağı saldırıyla ve gençliğin devrimci yurtsever hareketini bastırmakla kapamaya çalışmaktadır.

Faşistler "Maoculuk" yaygarası altında devrimcilere ve yurtseverlere ve genel olarak Gençlik hareketlerine yönelttikleri saldırıda yalnız değildirler. Onların bu gerici kampanyası revizyonistlerin geniş desteğini sağlamıştır. TKP, TİP ve TSİP gibi sosyal-faşist partiler devrimcilere ve gençliğin devrimci hareketine yapılan saldırıyı can-ı gönülden desteklemektedir. Yürüyüş, Ürün, Kitle gibi dergiler Demirel'i "Maocular"ı yeteri kadar ezmediği için eleştirmektedir. Revizyonistler devrimci düşünceye, halkın demokrat güçlerine en az Amerikancı faşistler kadar düşmandırlar. Çünkü devrimci hareketler faşizme emperyalizme karşı yönelttikleri her silahı revizyonistler ve sosyal emperyalistlere de çevirmektedirler. Halkın faşizme ve emperyalizme karşı yükselen mücadelesi revizyonizme de darbeler vurmaktadır. Öte yandan gençliğin mücadelesi revizyonistlerin çemberi için de değildir ve çoğu zaman revizyonizme karşı da yönelmektedir. Revizyonistler Rusya'ya ve kendi sosyal-faşist diktatörlük emellerine hizmet etmeyen gücü karşıdırlar.

Bu arada başta CHP olmak üzere çeşitli reformist akımlar ve sözde demokratlar devrimci ve yurtsever halk hareketlerinden başlayıp geniş halk yığınlarına doğru ilerleyen ve özel olarak da gençliğe yönelen faşist saldırı karşısında sessizce beklemektedirler.

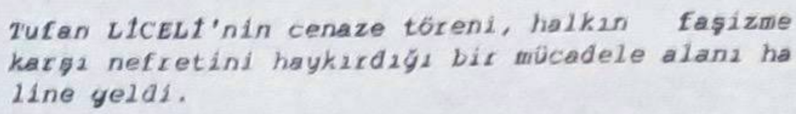
Hatta CHP bu noktadan başlayacak bir saldırının bütün halka, bütün ilerici güçlere kadar uzanacağından habersiz böyle bir saldırıya göz bile kapamaktadır. CHP eteğinin altına aldığı revizyonistlerle birlikte seçimlere kadar sessizce oturup beklemeyi yeğ tutmaktadır. CHP ve Ecevit daha şimdiden kendisine de yönelen saldırıları zaman zaman Demirel'e el uzatmakla, zaman zaman da MSP ve DP'e göz kırpmakla önlenebileceğini zannetmektedir... CHP yönetimi halkın devrimci eylemiyle birleşmek yerine çeşitli hakim sınıf klikleriyle anlaşma ve uzlaşma yoluyla olmayan "demokrasiye" koruma hayalleri içindedir. Var olan kısıtlı demokratik hakların korunmasında ise faşizme karşı "demokrasi mücadelesinde" demokrasinin azılı düşmanlarıyla yanyanadır. Ecevit faşist saldırıyı meclis pazarlarında, parlamentonun kirli kulislerinde önleyebileceği hayali içindedir. Ama demokrasinin kökleri fabrikadaki işçi eyleminde, topraktaki köylüde okulda, sokakta halk hareketinin içindedir.

Demokrasi meclis pazarlarında değil ancak buralarda korunabilir ve kazanılabilir.

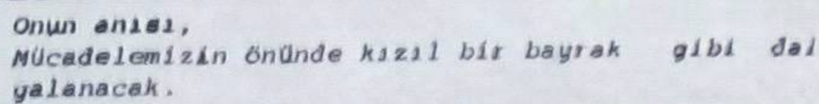
Devrimci ve yurtsever siyasi hareketlerden ve gençliğin devrimci eyleminden başlayan faşist saldırıyı ezmenin tek yolu aktif mücadeledir. Faşizm ve kendi kendine gerileyecek ne de parlamento oyunlarıyla dize gelecektir. Bunu başarabilecek tek güç halkın birleşik ve aktif eylemidir, halkın kendi gücüdür.

Ne faşist saldırılar, Ne cinayetler, Ne işkenceler

HALKIN YÜKSELEN MÜCADELESİNİN ÖNÜNE GEÇEMEZ

Tufan LİCELİ'nin cenaze töreni, halkın faşizme karşı nefretini haykırdığı bir mücadele alanı haline geldi.

Onun anısı, Mücadelemizin önünde kızıl bir bayrak gibi dalgalanacak.

Faşist MC iktidarı gün geçtikçe daha da azgınlaşıyor. Halkın yükselen mücadelesi karşısında şaşkına dönen, kendi içindeki çelişkileri daha da derinleşen MC, halkın muhalefetini bastırabilmek, böylelikle ömrünü bir süre daha uzatabilmek için halka karşı azgınca saldırmaktadır.

Bütün kapitalist-revizyonist dünyayı hızla saran ve kasıp kavuran ekonomik buhran ülkemizi de etkilemektedir. İşsizlik, hayatın dörtnala pahalılanması, paranın gittikçe daha da değersizleşerek, satınalma gücünün düşmesi MC'nin içine düştüğü çıkmazın göstergeleridir. Halkın hayatının gittikçe daha da çekilmez hale geldiği bugünlerde kitleler kendiliklerinden, revizyonist ve reformistlerin bütün engelleme ve rayından çıkarma çabalarına rağmen mücadeleye atılmaktadırlar. Halkın mücadelesi siyasi buhranı derinleştirmekte ve MC içindeki çelişkileri arttırmaktadırlar.

HALKIN KARARLILIĞI VE MÜCADELESİ FAŞISTLERİ KORKUTUYOR

Halk MC'den nefret ediyor. Onbinlerce emekçi hızla faşistlerin saldırılarına, onların işlediği cinayetlere karşı mücadele bayrağı altında toplanıyor, MC'nin işkencesine, terörüne, baskı ve zulmüne cevap veriyor.

MC'nin iktidarı sırasında 200'e yakın devrimci ve yurtsever katledildi. Ama her cinayet halkı daha gür, daha birleşik ve mücadeleci hale getirdi. MC'nin işkence masalarında hunharca katledilen yiğit devrimci Gökhan Edge'nin öldürülüşünü binlerce kişi protesto etmektedir. Yurdun en uzak köşelerinden protesto sesleri yükselmektedir.

Halk, faşist cinayetlerle katledilen evlatlarının cenazelerini faşistlere teslim etmemekte, ölülerini kutsal bir bayrak, cenaze törenlerini bir mücadele alanı haline getirmektedir.

Faşist kurşunlarla katledilen Tufan LİCELİ'nin cenaze töreni buna en iyi örnektir. Ceyhan halkı polisin tüm baskısına, tüm engelleme çabalarına rağmen cenazesine sahip çıktı. Ceyhan karakolunu çevirdi. Cenazenin verilmemesi ve kaçırılmak istenmesi üzerine hastaneyi işgal etti ve savcıyı rehin aldı. Daha sonra cenazeyi alan halk bir cenaze töreni ile faşist cinayetleri ve katilleri lanetledi.

HALKIN MÜCADELESİ YENİ BOYUTLARA ULAŞMAKTADIR

Fabrikalarda, tarlalarda, atölyelerde, mahallelerde, okullarda, dairelerde mücadele güçlenmektedir. Her faşist saldırıya yeni, değişik yöntemlerle karşı konulmaktadır.

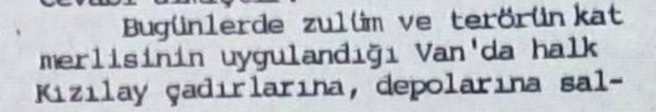
• İşçi sınıfı tüm revizyonist ve reformist engellemeye ve gerilemeye rağmen MC'ye karşı grevlerde birleşiyor. Zonguldak kömür ocaklarında 20.000 işçi aylardır süren toplu sözleşme görüşmelerinin sona ermesi için direniş yaptı. Gene geçtiğimiz günlerde İstanbul otobüs işçileri işi yavaşlattılar, caddeleri doldurup trafiği kestiler. İstanbul'da 12 bin belediye işçisi paralarının verilmemesi yüzünden grevdedir. Et Balık Kurumu'nda çalışan 5 bin işçi greve gitmiştir. Pek çok fabrikada grev çadırları kuruludur, davullar çalmakta, işçiler kendileri için öğretici okul olan grevi kutlamaktadırlar.

• Yoksul köylüler, ağaların gaspettiği topraklarına toprak işgalleriyle sahip çıkmaktadırlar. Köylünün toprak ve hürriyet mücadelesi yükselmektedir. "Üstümüze jandarma da gelse direneceğiz. Ne pahasına olursa olsun topraklarımızı vermeyeceğiz" diyerek kararlılıklarını ifade eden Kirkiz-Kumla köylüleri ağanın elindeki toprakları işgal ettiler. Kadınlı, erkekli bir olup, sürüp, ektiler.

• Gittikçe koyulaşan milli zulme, jandarma baskısına karşı mücadele de yükselmektedir. Hoçuvan'da faşist terör canına tak diyen yoksul Kürt köylüleri kadın-erkek, çoluk-çocuk, kendilerine zulmeden faşist jandarma başçavuşuna ve jandarmalara karşı koyarak, taşa tutmuşlardır. Faşist başçavuş halkın kararlılığı karşısında kurtuluşu kaçmakta görmüş ve halktan hak ettiği cevabı almıştır.

Bugünlerde zulüm ve terörün katmerlisinin uygulandığı Van'da halk Kızılay çadırlarına, depolarına sal-

De.sa.7.sü.6'da

Rus sosyal emperyalizminin yağma ve tahakküm emellerine karşı kararlı mücadele verelim

Faşist MC iktidarının başı Demirel, son basın toplantısında, övünerek, Sovyetler Birliği ile 1965'lerde başlatılmış bulunan ekonomik ve teknik işbirliğinin somut sonuçlar vermeye başladığını söylemiştir.

Doğrudur. Gerçekten Sovyetler Birliği ile girişilen ekonomik ve teknik işbirliği somut sonuçlarını vermeye başlamıştır. Nedir bu somut sonuçlar? Bakalım.

Bugün dünyada, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi, dünya hegemonyası için kıyasıya mücadele etmektedirler. Bugün ülkemiz Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında yarı-sömürge bir ülkedir, bununla birlikte, iki süper devletin dünya hegemonyası için yürüttükleri rekabete bağlı olarak Rus sosyal-emperyalizmi de ekonomik olarak hızla yayılmaktadır.

Faşist MC iktidarı, esas olarak Amerikan işbirlikçisi bir iktidar olmasına rağmen sahte "sosyalizm" maskeli Rus sosyal-emperyalizmine karşı da teslimiyetçidir.

Bugün, Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki ekonomik yayılması gittikçe artmaktadır. 1965'ten bu yana Sovyetler'in Türkiye'de yaptığı yatırımlar önemli boyutlara ulaşmıştır. Son günlerde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Selahattin Kılıç'ın Moskova'da imzaladığı protokola göre, Sovyetler Birliği ülkemizde 5 büyük yatırım daha yapacaktır. Ayrıca yeni büyük yatırımları öngören 20 yeni proje de 10 yıl süreli bu ekonomik işbirliği anlaşması çerçevesinde hemen devreye sokulacaktır. İşte Demirel'in bahsettiği, ekonomik ve teknik işbirliğinin vermeye başladığı somut sonuçlar bunlardır. Bu arada Sovyetler Birliği' ile Türkiye arasında "iyi komşuluk ve dostça işbirliği" öngören bir siyasi belge imzalanması söz konusu edilmektedir. MC faşistleri, silah ambargosu v.s. nedenlerle belirli ölçüde ilişkilerinin bozulduğu efendileri Amerikan emperyalizmine karşı, esas olarak bir şantaj aracı olarak kullanmaktadır "siyasi belge" meselesini. İlk defa 1975 yılında İskenderun Demir Çelik tesislerinin açılışı nedeniyle gelen Kosigin'le yayınlanan ortak bildiride yer alan "siyasi belge" için; faşist MC'nin Dışişleri Bakanı Çağlayangil "siyasi belge mutlaka imzalanacaktır" diyor. MC'nin başı Demirel ise, "Böyle bir anlaşma yok. Söylentiler tasavvurdan ibaret" demektedir.

Sahte "sosyalizm" maskeli sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği bu siyasi belge için çok iştahlıdır. Çünkü bu, hegemonya emelleri için büyük bir gelişme olacaktır. Bugüne kadar gerçekleştirdiği ekonomik yatırımları ve girişeceği yeni yatırımları bu siyasi belgenin imzalanması için koz olarak kullanıyor. Son olarak, bugünlerde temeli atılmış olması gereken Arpaçay Baraj yatırımını bu siyasi belgenin imzalanmasını zorlamak için araç haline getirmiştir. "Siyasi belge" bugüne kadar imzalanmadığı için Arpaçay barajının temelinin atılması da ertelenip durmaktadır. İşte bunun altından Sovyetler Birliği'nin emperyalist tahakküm siyaseti bir kere daha sırıtmaktadır. Yeni yatırımların ve projelerin gerçekleşmesi halinde ise Sovyet sosyal-emperyalizminin yağma ve sömürüsünün ve buna paralel olarak köleleştirici siyasi nüfuzunun artması demektir.

İşte Sovyetler Birliği ile ekonomik ve teknik işbirliğinin somut sonuçları bunlardır.

Amerikan işbirlikçisi faşist MC iktidarı Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da teslimiyetçi bir tutum izliyor ve ekonomik ve siyasi yayılmasını hızlandıran bir ortam yaratıyor.

Buna karşı reformist CHP'nin lideri Ecevit'de dünya hegemonyası için kıyasıya rekabet eden iki süper devlete karşı da uzlaşmacı bir siyaset izliyor.

Ecevit, bir taraftan, CHP'nin artık ulusal güvenliğimizi sadece NATO'ya dayandırmamamız gerektiğine inandığını, ancak NATO dünyadaki denge için, detant ve barış için bir anlam taşıdığı sürece NATO'dan ayrılmayı da düşünmediklerini belirtiyor. Diğer taraftan da, "Askeri alanda değil, siyasi alanda ve diğer alanlarda komşularımızla iyi ilişkiler kurabileceğimizi, komşularımızla aramızda güven havası yaratabileceğimizi söylüyorum" diyor.

Hayır! NATO, ulusal güvenliğimiz için kısmen de olsa dayanabileceğimiz bir örgüt değil, tam tersine ulusal güvenliğimizin yeminli düşmanı bir örgüttür. Biz, ulusal bağımsızlığımızı ve güvenliğimizi Amerikan emperyalizmine ve onun hegemonya aracı saldırgan NATO askeri paktına karşı dişe diş bir mücadele vererek kazanmak ve savunmak zorundayız. Biz, ulusal egemenliğimizi ve güvenliğimizi ancak halkımızın kendi öz gücüne dayanarak kazanabilir ve savunabiliriz.

Hayır! Biz, Sovyetler Birliği ile ne ekonomik, ne de siyasi alanda iyi ilişkiler kuramayız. Onunla aramızda iyi komşuluk ve güven ilişkileri olamaz. Çünkü, Sovyetler Birliği, bütün dünya halklarının dostu, sosyalist bir ülke olmaktan çıkıp, bütün dünya halklarının baş düşmanlarından birisi haline, dünya hegemonyası peşinde koşan sosyal-emperyalist bir ülke haline gelmiştir. Sovyet sosyal-emperyalistleri ülkemize iyi komşuluk ve dostça işbirliği emelleriyle değil, sömürü, yağma ve tahakküm emelleriyle geliyor. Biz ulusal bağımsızlığımızı ve güvenliğimizi Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyacı emellerine ve yayılmacı faaliyetlerine karşı halkımızın öz gücüne güvenerek dişe diş mücadele edersek kazanabilir ve savunabiliriz.

Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistler, faşist MC iktidarının, efendileriyle her ekonomik işbirliği girişimini alkışlarla karşılıyor, "iyi komşuluk ve dostça ilişkiler" öneren siyasi belgenin imzalanması için ağızlarının suyu akarak sahtekarca yalanlar yayıyorlar ve halkımızın bilincini köreltmeye çalışıyorlar. Çünkü efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ülkemizdeki ekonomik yayılması ne kadar hızlanırsa ve siyasi nüfuzu ne kadar artarsa kendilerini sosyal-faşist bir diktatörlük kurabilmek için iktidara o kadar yaklaşmış hissedecekler.

Oysa, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve işbirlikçisi revizyonistlerin sahte "sosyalizm" maskeleri bütün dünyada ve ülkemizde devrimci proletaryanın mücadelesiyle yırtılıyor. Bu mücadelenin etkisiyle her geçen gün halklar, bu sahte "sosyalizm" maskesinin altındaki sosyal-emperyalist ve sosyal-faşist yüzü görüyor ve dünya hegemonyası için, halkları yağmalamak ve köleleştirmek için giriştikleri çabalara karşı mücadele bayraklarını yükseltiyorlar.

DİVRİĞİ MİTİNGİNDEN DERSLER ÇIKARALIM

27 kasım günü Divriği'de yapılan DİV-PELET'teki kanunsuzlukları ve faşizmi protesto mitingi bir sürü hatalarla dolu olduğu için eleştirisini acımasız bir şekilde yapmak ve bunu tüm devrimcilere iletmek aynı hataya düşmemelerini sağlamak bizlerin görevidir.

DİV-PELET' Divriği Konsantrasyon ve Peletleme tesislerinin kısa yazılışıdır. Bu tesisler Divriği'de çıkan demir cevherini yıkamak yabancı maddelerden arıtmak ve cevher değerini yükseltmek için kurulmuş ve yatırım değeri 3 milyar liraya bulan tesislerdir. Tesiste Eylül ayına kadar 111 işçi çalışmaktaydı. Bu işçilerin çoğunluğu anti-faşist, ilerici niteliği olan köyle bağları olan işçilerdi. hakim sınıflar ve DİV-PELET yöneticileri bu işçileri maşa olarak kullanamıyorlardı. Bu açıdan yeni oyunlar tezgahlamaya giriştiler. Bu oyunların ilki o zamana kadar Cevher-İş Sendikası'yla imzalanmış olan protokolü ihlal etmek, Cevher-İş Sendikası'nı tanımamak ve ilerici işçileri işten atmakla başladı. İşten atılan işçilerin kararlı mücadelesi işvereni dize getirdi. Bu oyununda başarılı olamayan işveren yeni oyunlar tezgahlamaya devam ediyordu. Sermayenin uşaklığını yapan faşistleri işe almaya başladı. Fakat bu yeterli değildi. Divriği'den Ülkü Ocaklı faşistleri ve milliyetçilik duygusuyla işlenmiş sünni köylülerin 114 tanesini işe aldılar. Bu olay Divriği'de büyük yankı yaptı ve halkın tepkisine yol açtı. Bunun üzerine devrimciler bu olayı protesto etmek için bir miting tertipleme kararı aldılar ve ön çalışmalara başladılar. Fakat bu çalışmalar kısır ve verimsizdi. Çalışan arkadaşlar meselenin önemini kavrayamamışlardı. Bu açıdan kitlelere meselenin önemi anlatılamadı ve ajitasyon ve propoganda gereği kadar yapılamadı. Afişleme yapılamadı. Bildiri emniyetin izin vermemesinden dolayı dağıtılamadı. Bu çalışmalarla miting gününe gelindi. Miting günü kar ve yağmur yağdı. Köylerle irtibat kesildi. Mitinge başlanıldı. İştirak önce 1000 kişi kadardı, sonraları iştiraklar sayıyı 2500-3000'e çıkardı. Bazı arkadaşların mitingi kısadan bitirmeye çalışmaları dikkati çekiyordu. Bu arada toplum polislerinin Ülkü Ocaklı faşistlerle çok samimi bir hava vermesi faşistlerin yürüyüş kolunu takibetmesini sağladı. Miting boyunca "YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ", "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET" gibi sloganlar atılmasına rağmen Divriği halkının sorunlarını içeren sloganlar atılmadı. Kitlelerin somut taleplerinden yola çıkıldı, ama eylem kitleye maledilmedi. Mitingde organize çok bozuktu. Mitingin güvenliğini sağlayacak arkadaşlar hem azdı, hem de görevlerini yapamadılar. Yeterli ön çalışma yapılmadan 10 Mayıs'ta yapılan miting gerek sayı, gerek çalışma ve gerekse halka güven verme açısından çok çok düşüktü.

Divriğili devrimciler olarak bu hatalarımızdan ders çıkarıp bundan sonraki çalışmalarımızda aynı hataya düşmeyeceğiz der, hep bir ağızdan haykırırız:

DİV-PELET'TEKİ FAŞİST BASKILARA SON!
DİV-PELET'TE YURTSEVERLER İŞE ALINSIN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

HALKIN KURTULUŞU

Yurtsever Mazgirt ve Akpazar halkı;

Çocuklarımızı faşizme karşı mücadelede yalnız bırakmayalım

Halkımızın "Ulusal Demokratik Halk Devrimi" yolundaki kararlı yürüyüşü faşist MC'nin temellerini sarstığından faşist MC daha da azgınlaşıyor.. Çoğunluğu Kürt olan Mazgirt ve Akpazar'da çeşitli bahanelerle hakim sınıflar, ordusuyla, polisiyle, iktidar yanlısı bürokrasisiyle milli zulmü artırıyor, ellerini kana bulamaktan geri kalmıyorlar. İşte yeni oyunlarından bazıları:

11.11.1976 günü Mazgirt Lisesi'nde öğrenciler arasında siyasi bir niteliği olmayan kişisel sürtüşmeyi bahane eden polisler okula saldırdılar. Olayın iç yüzünü öğrenmeden okul salonunda toplu halde bekleyen öğrencilere ateş açtılar. Bu sırada polisin okula girme girişimi okul idaresince engellendi. Polisler okul müdürüne hakaret ettiler. Bu olayı protesto etmek için öğrenciler "Katil İktidar" diye haykırarak polislerin üzerine yürüyüp onları okuldan uzaklaştırdılar. Olayı fırsat bilen Jandarma başçavuşu Faşist İlhan Başaran jandarmalarla öğrencilere saldırdı. Okulun etrafını sardı. Bir süre sonra olay yatıştı. Öğrenciler son dersten çıkıp evlerine dağıldılar.

Dersin bitiminden sonra lokantaya yemek yemeye giden okul müdürünün yalnızlığını fırsat bilerek takip eden polisler ve gece bekçisi Ahmet Kaya Gül lokantaya girip müdürü zorla karakola götürmek istediler. Karakola ifadesini vermeye geleceğini söylediyse de sürükleyerek, merdivenin basamaklarından indirdiler. Olayı dışarıdan izleyen halk "Hocamızı bu şekilde götüremezsiniz" demeleri üzerine polisler okul müdürünü bırakıp kaçtılar. C. Savcılığına ifade vermeye giden müdürün üzerine ateş açıldı. Ateşten kendisini korumak için yakınında bulunan jandarma karakoluna attı. Karşısında faşist savcı Ramazan Eroğlu'nu bulan müdür "İfademi siz alacaksınız, emniyete güvenim yoktur" demişse de "İfadeni emniyette vereceksin, cezanı çekeceksin" cevabını almıştır. Polisler daha sonra jandarma karakoluna geldiler, okul müdürüne hakaret ederek emniyet karakoluna götürdüler. Orada yine küfür ve hakaretler edilerek tutuklandı. Lise süresiz kapatıldı.

Diğer günün sabahı okulun kapanmasını, müdürün tutuklanmasını protesto için öğrenciler yürüyüşe geçtiler. "Kahrolsun Faşizm, Katil İktidar, Müdürümüz Serbest Bırakılsın, Okulumuz Açılsın, Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarını atarak yürüdüler. Yürüyüşü dışarıdan izleyen kadınlar da yürüyüşe katıldılar. Yürüyüşten tedirgin olan hakim sınıflar Tunceli'den yardım istediler. Tunceli ve daha üst makamlara "Mazgirtte Kürtler isyan ettiler, dağlara çıkmışlar" raporlarını ilettiler. Halktan destek gören yürüyüş Hükümet alanına kadar geldi. Bu arada Faşist İlhan Başaran jandarmalara ateş emrini verdi. Yürüyüş engellenmek istendi. Kitle yine de yürümeye başladı. Mahalle aralarından giden kitle okul sahasına kadar yürüyüşü başarı ile bitirdi. Bu arada Tunceli'den gelen komando birlikleri ve polisler, okul sahasında toplu bekleyen kitlenin üzerine yürüdüler. Kadınları saçlarından tutarak çeşitli hakaretler ettiler. Kadınları dipçiklediler. Helikopterler Mazgirt'in üzerinde tur atmaya başladı. Harekâtı yönetmek için Tunceli'den gelen faşist Albay "Kürt isyanının" olmadığını görünce çarşıya döndü. Halkı etrafına toplayarak "Komünizm tehlikedir, siz nasıl komünizmi benimsiyorsunuz, ben istesem şimdi burayı bombalarım" şeklinde halkı sindirebilmek için tehditler yağdırdı.

De.sa.7.sü.4'de

De Heval

İnkâra uğradı kültürün, dilin
Zırhlı tugaylarla sarıldı ilin
komando baskısı ve milli zulüm
Kurşuna dizerler seni sıradan

-De heval
son devlet sisteminin
sana ne verdi yasası?
-Beylere Çukurova
Bana mayın tarlası...

Çunkü sen doğulu, sen güneylisin
Bol toprak ağalı, zalim beylisin
Ve herşeyden önce, işçi-köylüsün
Bu yüzden vur emri var Ankara'dan

-De heval
Bende varım de artık
-Kendi kaderim
Kendimde artık...

D. Özdemir

Not: "heval", Kürtçede Yoldaş anlamında bir sözcüktür.